RĂDĂCINI ȘI ARIPI

Școala Gimnazială Nr.143

Revistă școlară trimestrială
Anul I, nr. 1/septembrie-decembrie 2024

BUSOLA REVISTEI

Aprinde-ți curiozitatea! Aici găsești tot ce luminează această ediție.

1) Kids talk.....5

2) Mai mult decât note - descoperă-ți potențialul 9

3) Pe drumul Victoriei.....12

4) Când pasiunea devine joc 14

5) Dincolo de clasă 18

6) Din mâinile tale.....40

7) Învățătura din fața catedrei.....48

8) Destinații de poveste 52

Fiecare pagină este o rază de lumină.

Deschide și citește!

1. KIDS TALK

Hobbies

Have you, dear reader, ever wanted to be called a grandma at the ripe age of 13, simply because of the way you choose to spend your free time? Well then, look no further because I think I have the perfect accumulation of hobbies that will give you that exact result.

We're starting strong with one of my personal favourite ones, crocheting. All you need is a crochet hook, a ball of yarn and lots of patience. It might seem intimidating at first, but once you pick up the basic knots and stiches, it's smooth sailing ahead. I decided to try it a couple of years ago and before I even knew it, I was hooked!

If crochet doesn't sound interesting enough for you, consider trying out sewing. By knowing simple stiches, you could alter, repair, or even make your own clothes from scratch. A sewing machine is useful for larger, more complicated projects, but if all you're planning to do is something on a small scale, a needle for hand-sewing will suffice.

Last but not least, a favourite activity among millions of kids, something you could truly never go wrong is reading. Words on paper can transport your mind to fantastic places, worlds full of adventure and vividness or a comforting adventure, that will make you want to re-read the book over and over again. Reading once more is reading at its best.

I will admit, these hobbies might seem boring and tedious activities at first glance, but trust me, don't knock it until you try it! Who knows, one might just be fit for you!

Even if you're not planning to try out one of these activities, stay creative and spend your time wisely!

Daria Alexandra Matei
clasa a VIII-a C

Sports, Soccer and Basketball

When we think about sports, you come across basketball or soccer in your mind. Thes are some of the most popular sports in the entire world. Let's talk about rules you might se in the world of soccer: FOULS and OUTSIDES.

Fouls happen when players tackle or injure other players without touching the ball while tackling. Offsides are when a player cannot be nearer the opponent's goalpost than the ball itself and the second last defender unless they are level with them at the moment the ball is played. If this rule is broken, the adversaries receive a free kick instantly.

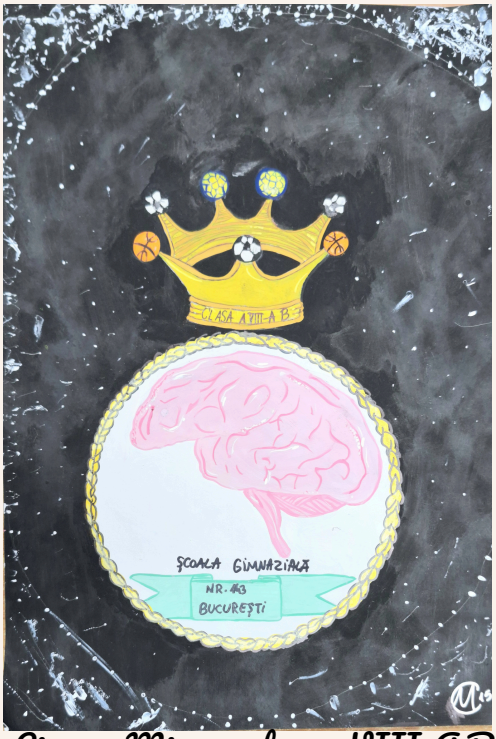

Ciuraru Miruna, clasa a VIII-A B

The most common basketball rules are: TRAVELLING and FOULS. Travelling is usually described as running without dribbling the ball once. If this rule is broken, opponents get the possession of the ball.

Fouls are the same as in the game of soccer. However, fouls usually occur from pushing and pulling.

These are the rules, but how do you actually win? Well, let me explain it to you. In the game of football or soccer, you win by getting the soccer ball into the post. These are called goals and the action is referred to as scoring a goal. The team with most goals wins at the end of the match.

In basketball you win by getting a basketball into the basketball hoop. The team with most hoops wins the game.

Now, celebrities! The most notable people in the sport of soccer are **Cristiano Ronaldo** and **Lionel Messi**, while the most known in the world of basketball are **LeBron James** and **Steph Curry**.

In conclusion, all of these sports are fun and have their own values and fanbase. These sports are extremely popular and inspire a lot of kids around the world.

Pîrvu Ștefan Tudor, Stănescu Cătălin,
Scarlat Ariana-Maria, clasa a VII-a B

Music and Empathy

Gafton Leia, clasa a V-a C

Music is one of the best known subjects to consider out there. Eveyone listens to music at least once in their whole lifetime, even if it is just modern music or folklore. There are a lot of music genres to take into account and choose from (Indie, pop, K-pop, rock and so on). Music is one of the greatest inventions of human imagination and it is, hence, very important.

First of all, music is really relevant to us because in stressful situations it can help you calm down or it can provide you with enough motivation and stamina to accomplish something. Everyone should listen to music.

Another argument in favour of music is the harmony it brings about among us people. Even if you are an American and you listen to Brazilian or Spanish music, you will certainly like the songs, though you can't really understand most of the lyrics, and you will feel connected to the person playing the tune as if they were next to you.

In conclusion, music is a really important topic in people's lives as it can help them out with what they're struggling or going through and it can relate them to people all over the world.

Georgiana Murat, clasa a VII-a A

Are video games a good way to keep fit?

In our days, many teenagers have got video games consoles and they often like playing active video games, not just any type of games. These are good for a number of reasons.

First of all, I think that active video games are a good way to keep fit. There are lots of different types of exercise you can do, such as basketball, water-skiing and dancing and, also, you can play them in the comfort of your own home. In my opinion, these games are fun and interactive because you can play them with friends and, besides, when you play online, you don't have to be in the same place as your friend in order to play.

Furthermore, you can play them whenever you want. Some people think this is better because you can do exercise outdoors in the fresh air. Although this might sound true, it is actually difficult to play outside when it's raining or very hot, so video games are a good alternative, considering the circumstances.

In conclusion, I believe that video games are a fun and sociable way to keep fit. I think they are a neat option when it is not possible to play outdoors and they might also encourage people to do more exercise.

Popescu Rareș, clasa a VII-a A

Mon expérience au DELF junior

Bonjour à toutes et à tous ! Je m'appelle Clara, je suis élève en huitième et j'étudie le français depuis trois ans et demie. Je suis très heureuse de vous parler de mon expérience à l'examen DELF junior, que j'ai passé cet automne, au mois de novembre.

Le DELF se compose de quatre épreuves, divisées en trois. J'étais très nerveuse avant l'examen, mais j'ai réussi à rester calme jusqu'à la fin des épreuves. L'examen a commencé avec les épreuves écrites (la compréhension des écrits et la production écrite). Je n'ai pas été nerveuse pendant ces épreuves parce que je savais que j'allais réussir, j'étais absolument sûre de cela et j'ai eu raison. Malheureusement, l'atmosphère dans la salle était tendue. Je me suis rendu compte que je n'étais pas la seule personne stressée à cause de l'examen ; les autres candidats l'étaient aussi.

Ensuite, la deuxième épreuve a été la compréhension de l'oral. Avant cette épreuve je m'inquiétais, parce que je n'étais pas vraiment sûre de moi. Je pensais que cette épreuve serait la plus difficile, mais tout s'est bien passé. Enfin, la dernière épreuve a été la production orale, rapide et assez facile. Un mois plus tard, j'ai reçu les résultats – très bons, à mon avis.

Pour moi, cette expérience a été unique et je la répéterais à tout moment avec plaisir.

Caim Clara, clasa a VIII-a A
Prof. coord. Ionela-Loredana STĂNICĂ

2. MAI MULT DECÂT NOTE

Descoperă-ți potențialul!

De ce este important să lucrăm la propria persoană?

De ce este important să lucrăm la propria persoană? Trăim într-o lume care se află într-o continuă schimbare, unde suntem mereu provocați să ne adaptăm, să învățăm, dar și să evoluăm. Întâmpinăm zilnic situații, oameni, contexte noi ce pot reprezenta de cele mai multe ori adevărate provocări în urma cărora ne întrebăm fie *Ce fac acum? Cum ar trebui să fiu în situația asta? Pot trece oare peste acest lucru? Cum a contribuit această provocare la propria dezvoltare?* Din păcate, nu găsim răspunsul de cele mai multe ori la aceste întrebări ce se află în interiorul nostru.

În cadrul acestui articol doresc a aduce în centrul atenției conceptul de sănătate mintală. Mereu ne concentrăm pe sănătatea noastră fizică, pe a avea o alimentație adecvată și neglijăm acea stare de bine din interiorul nostru.

Ce înseamnă să ai o sănătate sufletească echilibrată?

O minte sănătoasă nu înseamnă absența problemelor, ci capacitatea de a le gestiona într-un mod conștient și echilibrat. Sănătatea sufletească se reflectă în:

- *Stima de sine crescută* – atunci când te cunoști și te accepți așa cum ești.
- *Emoții gestionate eficient* – nu fugi de tristețe sau frustrare, ci înveți să le înțelegi și să le exprimi sănătos.
- *Relații armonioase* – știi să comunici deschis, să stabilești limite și să fii empatic.
- *Reziliență* – ai capacitatea de a te ridica după eșecuri și de a continua cu mai multă înțelepciune.

De ce este bine să lucrăm la propria persoană?

1. **Ne dezvoltăm încrederea în noi înșine.** Atunci când investim în noi, începem să vedem schimbările pozitive. Încrederea nu vine deodată, dar fiecare pas mic spre autocunoaștere ne face mai siguri pe noi.
2. **Înfruntăm mai bine stresul și provocările.** Viața nu este mereu ușoară, dar dacă învățăm să ne gestionăm emoțiile și să cerem ajutor când avem nevoie, vom trece mai ușor peste momentele dificile.
3. **Avem relații mai sănătoase cu cei din jur.** Atunci când ne cunoaștem pe noi înșine, știm ce vrem de la ceilalți și putem construi relații bazate pe respect și înțelegere.
4. **Ne descoperim adevăratul potențial.** Lucrul la propria persoană ne ajută să descoperim pasiunile, valorile și direcția în care vrem să ne îndreptăm în viață.

Cum putem începe să ne îngrijim sănătatea sufletească?

✓ **Fă-ți timp pentru tine** – Reflectează asupra gândurilor și emoțiilor tale. Scrie într-un jurnal, plimbă-te sau pur și simplu stai câteva minute în liniște.

✓ **Acceptă că nu trebuie să fii perfect** – Perfecțiunea nu există, iar greșelile sunt lecții, nu eșecuri.

✓ **Învață să ceri ajutor –** Fie că e vorba de un prieten, un profesor sau un consilier, nu trebuie să treci prin momente grele singur.

✓ **Găsește activitatea care îți aduce bucurie** – Cititul, muzica, sportul, desenul sau orice altă pasiune te poate ajuta să te relaxezi și să te regăsești.

✓ **Ai grijă de corpul tău** – Sănătatea fizică influențează direct sănătatea mentală. Somnul odihnitor, alimentația echilibrată și mișcarea sunt esențiale.

Concluzie

Lucrul la propria persoană este un proces continuu, dar merită fiecare efort. Sănătatea sufletească influențează fericirea, relațiile și succesul în viață. Așadar, nu uitați să vă oferiți timp pentru a crește, a învăța din experiențe și a deveni cea mai bună versiune a voastră.

Fiți blânzi cu voi înșivă și nu uitați: sufletul vostru merită aceeași grijă ca și corpul vostru!

Fiți blânzi cu voi înșivă și nu uitați: sufletul vostru merită aceeași grijă ca și corpul vostru!

Prof. consilier școlar,
Ionela- Florentina CENAC

Pentru ce sunt orele de consiliere?

Această întrebare mi se adresează destul de des, dar cu mare drag răspund de fiecare dată.

Orele de consiliere pot varia de la o persoană la alta; unii merg la consiliere pentru a se sfătui și a primi ajutor în alegerea liceului și a profilului dorit, alții pentru a discuta despre problemele pe care le au la școală, cu colegii sau profesorii, iar alții merg la consiliere pentru a vorbi despre ei înșiși, cu dorința de a deveni o persoană mai bună.

Eu fac parte din ultimele două categorii. Am început să merg la consiliere cu gândul că voi avea pe cineva care mă poate asculta și îmi va da un sfat bun, dar este mult mai mult decât atât. Sunt ascultată și înțeleasă, dar nu tot timpul primesc răspunsul dorit; însă primesc răspunsul care îmi este de ajutor. Fiind o părere din exterior, necontrolată de sentimente, sfatul este cât mai sincer și util.

Ușor, ușor am reușit să mă deschid mai mult față de doamna consilier și am realizat cât de mult însemn eu ca persoană, că părerile și sentimentele mele sunt la fel de importante ca și ale altora.

Sunt o persoană sensibilă și, de obicei, pun alte persoane pe primul plan. De multe ori, acest lucru m-a făcut să sufăr în final. Cu ajutorul consilierei, încep să mă pun ușor, ușor pe primul loc, să țin cont de dorințele și principiile mele, să aleg ce este mai bine pentru mine și sănătatea mea mentală. Chiar dacă unele alegeri pot să doară o vreme, în final, alegerile dureroase pot avea un efect pozitiv.

Am prieteni care se confruntă cu probleme asemănătoare celor cu care mă confrunt și eu; ori sunt mai timizi și nu se exprimă cum trebuie, ori nu au o părere bună despre ei înșiși, ori altceva. Eu îi încurajez să meargă la consilier, deoarece știu că măcar cu puțin pot fi îmbunătățite aceste aspecte.

Orele de consiliere pot fi un loc de liniște și libertate, fără frica de a fi judecat sau neascultat.

Pentru mine, orele de consiliere sunt ca un loc sigur în care mă pot simți eu însămi….

n.d.

3. PE DRUMUL VICTORIEI

Bună ziua tuturor!

Mă numesc Stănilă Delia Georgiana, sunt elevă la *Școala Gimnazială Nr. 143*, în clasa a III-a A, iar doamna mea învățătoare se numește Roșu Georgiana.

Ca orice copil, încă de mică am avut dificultăți în gestionarea emoțiilor. De exemplu, am simțit emoția primei zile de grădiniță, apoi teama când am făcut analize pentru prima oară. A urmat prima zi de școală, primul test, primul examen și multe altele.

În timp, am învățat cum să îmi gestionez aceste emoții. Am observat că, atunci când cineva îmi spune „Totul va fi bine” și mă încurajează în mod repetat, încep să mă simt mai bine și să prind curaj și încredere în mine.

Dragi copii, discutați despre emoțiile și fricile voastre cu un adult din familie, cum ar fi tata, mama, bunica, fratele sau sora mai mare, verișorii – cineva în care puteți găsi mereu alinare și sfaturi bune.

Stănilă Delia Georgiana, clasa a III-a A

GAZETA MATEMATICĂ

Gazeta Matematică este o publicație dedicată pasionaților de matematică, care promovează gândirea logică și rezolvarea de probleme.
Haideți să le admirați efortul și progresul elevilor!

GAZETA MATEMATICĂ Junior

DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ

Se acordă PREMIUL I

elevului/elevei FULOP ANTON ALEXANDRU

din clasa a III-a B, Școala GIMNAZIALĂ NR. 143, sector 5-București,

îndrumat/ă de prof. înv. primar OPREA MIHAELA, pentru rezultatul obținut

la Concursul Național GAZETA MATEMATICĂ JUNIOR, etapa I, anul școlar 2024-2025.

Prof. RADU GOLOGAN, Președintele Societății de Științe Matematice din România

22 ianuarie 2025

FLORENTINA ION, Manager General Didactica Publishing House

GAZETA MATEMATICĂ Junior

DIPLOMĂ DE MERIT

Se acordă PREMIUL II

elevului/elevei ARAPALEA MARA ANDREEA

din clasa a III-a B, Școala GIMNAZIALĂ NR 143, sector 5-BUCUREȘTI

îndrumat/ă de prof. înv. primar OPREA MIHAELA, pentru rezultatul obținut

la Concursul Național GAZETA MATEMATICĂ JUNIOR, etapa I, anul școlar 2024-2025.

Prof. RADU GOLOGAN, Președintele Societății de Științe Matematice din România

22 ianuarie 2025

FLORENTINA ION, Manager General Didactica Publishing House

4. CÂND PASIUNEA DEVINE JOC

Experiența scrierii unei piese de teatru

De foarte mult timp am observat faptul că am o pasiune și chiar un talent pentru scris, iar acest lucru mi-a fost confirmat de nenumărate ori prin ceea ce am scris de-a lungul anilor, cu felurite subiecte și teme, în diferite contexte, diferite stiluri, mod în care mi-am testat singură abilitățile de atâtea ori și mi le-am îmbunătățit și, în același timp, mi-a fost confirmat prin reacțiile și aprecierea venită din partea tuturor celor care au citit ceva scris de mine.

Piesele de teatru mi s-au părut întotdeauna fascinante. Nu se pot compara cu niciun alt gen literar, au un aer aparte, special. Cel puțin aceasta a fost părerea mea mereu, iar, de fiecare dată când am scris ceva de-a lungul timpului, m-am gândit că mi-ar plăcea ca într-o zi să am ocazia să scriu și eu o piesă de teatru, vis care, deși îmi părea foarte îndepărtat, era în același timp special și realizabil din punctul meu de vedere. Nu m-am gândit niciodată că voi reuși să o fac până la sfârșitul clasei a VIII-a, dar iată-mă acum în fața faptului împlinit reflectând la drumul meu până acolo. Până la urmă acea ocazie pe care o tot așteptam trebuia să vină dintr-o simplă idee a mea.

Ideea a pornit de la faptul că fiind clasa a VIII-a, cam cu două luni înainte de Crăciun, am studiat la clasă textul dramatic, lecție care mi-a adus aminte de dorința mea de a reuși să scriu o piesă de teatru într-o bună zi. În acele zile ne pregăteam pentru serbarea pe care urma să o organizăm pentru ziua de 1 Decembrie și ne gândeam deja la ce am putea să facem pentru cea de Crăciun. Doamna profesoară de limba română își dorea să reușim să punem în scenă și o piesă de teatru legată de magia Crăciunului, dar nu avea un scenariu, drept urmare m-am oferit să încerc să-l scriu eu, cu dorința de a vedea ce pot să fac.

Acesta a fost începutul ideii. Aproximativ trei săptămâni mai târziu reușisem să scriu piesa de teatru și eram foarte fericită cu rezultatul obținut, iar doamnei profesor i-a plăcut foarte mult modul în care am scris-o. Restul a venit cumva de la sine, dar, după ce am scris-o trebuia, să o și punem în scenă, așa că în perioada următoare am lucrat la toate detaliile care trebuiau stabilite până la prezentarea piesei în ultima săptămână înainte de Crăciun.

Despre procesul de punere în scenă a piesei trebuie să menționez că m-a impresionat și mi-a plăcut chiar mai tare decât scrierea piesei în sine, pentru că atunci când am scris-o am vizualizat-o într-o formă de bază prin care am reușit să prezint ideea centrală pe care mi-am dorit să o aibă piesa, dar odată ce am găsit persoanele potrivite care să preia rolurile, am pregătit decorurile și am început să repetăm piesa în forma ei finală, în forma pe care mi-am dorit să o aibă încă de la început. Am văzut povestea scrisă de mine cum prinde viață, iar sentimentul de împlinire pe care l-am căpătat pe parcurs nu cred că voi reuși vreodată să-l descriu în cuvinte.

Toate aceste evenimente au culminat, bineînțeles, cu reprezentarea finală, la serbarea de Crăciun, când după ce am muncit din greu la construirea piesei de teatru pas cu pas, a fost momentul să ne bucurăm de aplauze, toți cei implicați în proiect.

Așa a luat naștere prima piesă de teatru scrisă de mine, intitulată „Bucuria Crăciunului”. Pentru mine întreaga experiență a însemnat foarte mult și pot spune că mi-a deschis noi orizonturi. A fost cu siguranță unul dintre acele momente din viață în care mi-am demonstrat singură că limitele creativității mele sunt inexistente atâta timp cât nu mi le impun singură, iar dacă am senzația vreodată că există în anumite momente, acest fapt este numai o iluzie temporară pe care o pot depăși fără prea mult efort, gândindu-mă la momentele de genul acesta. În același timp mi-am demonstrat singură faptul că acea ocazie pe care o așteptam trebuia să vină din propria mea inițiativă, și să înceapă cu o idee mult mai simplă decât credeam inițial. De asemenea, sunt sigură că deși este prima nu este și ultima piesă de teatru scrisă de mine.

În concluzie, aș dori să spun că aș repeta oricând această experiență, și vreau să-i mulțumesc doamnei profesoare Mariana Prală, pentru coordonarea proiectului și pentru încrederea și susținerea pe care mi le-a arătat atunci când i-am prezentat inițiativa mea de a scrie această piesă de teatru și pe tot parcursul punerii ei în scenă, echipei de tineri actori în devenire care adus povestea piesei la viață, formată din elevele Prală Maria Gabriela, Giugăl Antonia și Moroianu Daria, și doamnelor profesoare Ana Puncioiu și Mariana Istrate, care ne-au ajutat cu organizarea piesei.

Clara Caim, clasa a VIII-A
Prof. coord. Mariana PRALĂ

Fotbalul este pasiunea mea

Sunt un copil de clasa a III-a, tare jucăuş şi poznaş. Recunosc că mă plac mult colegii. Toți spun că eu aduc hazul în clasă. Doamna învățătoare spune că fără mine „…clasa nu are culoare”.

Îmi place la şcoală. Îmi place să particip la ore şi întotdeauna îmi fac temele. Este adevărat că, din cauza firii mele jucăuşe, uneori nu sunt prea atent şi astfel, la evaluări, nu obțin calificativele cele mai bune…

Dar la sport… sunt AS. Practic fotbalul de câțiva ani. Este marea mea pasiune. Cunosc toți fotbaliştii mari ai lumii şi preferatul meu este Cristiano Ronaldo. Doamna învățătoare mă încurajează în împlinirea visului meu de a deveni fotbalist.

Astăzi am învățat la limba română cum trebuie să redactăm un text pornind de la o întâmplare reală. Am întrebat-o pe doamna învățatoare dacă pot scrie despre un eveniment mai vechi, iar dumneaei a spus că putem scrie despre orice eveniment dorim.

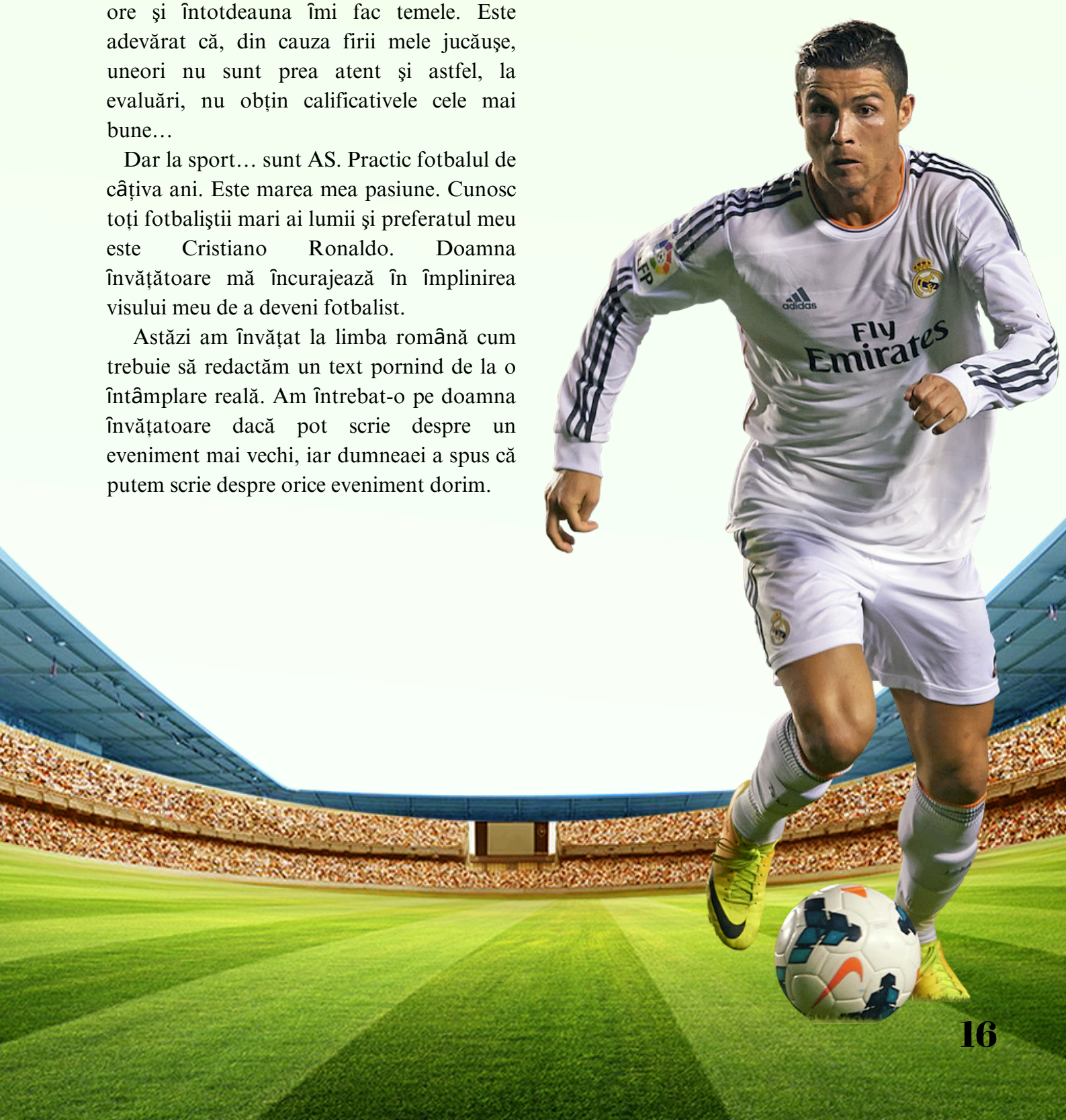

Iată textul meu:

Meciul de fotbal

Împreună cu tatăl meu am fost la meciul România-Elveția. Meciul de calificare din Cupa UEFA s-a disputat în data de 21.11.2023, pe stadionul Arena Națională.

În drum spre stadion vedeam numai tricouri galbene cu roșu şi albastru, culorile fotbaliştilor noştri, purtate de suporteri.

La un moment dat am intrat pe stadion. Echipele deja ieşeau la încălzire. Atmosfera era una incredibil de frumoasă, iar alți copii asemeni mie erau şi ei foarte bucuroşi şi nerăbdători să înceapă meciul.

Stadionul era plin ochi, iar terenul arăta impecabil.

Întâi s-au cântat imnurile țărilor. După fiecare imn, stadionul părea să explodeze de strigăte.

Spre bucuria mea şi a întregii tribune, România a deschis scorul, reuşind să marcheze jucătorul Denis Alibec, cel care a făcut un meci foarte bun. Simțeam în inima mea atâta fericire şi-atâta dorință să ajung şi eu acolo, în echipa de bază a României, încât pasiunea pe care deja o aveam pentru fotbal a crescut şi mai mult! Minut de minut am trăit emoții şi am participat alături de jucători la fiecare dribling, pasă şi fază de gol, fiind un suporter înfocat.

După fluierul final, am plecat fericit pentru victoria echipe noastre naționale şi am cântat tot drumul: „România! România!”.

Nu era greu de imaginat că eu voi scrie despre fotbal. Colegii şi doamna învățătoare se aşteptau la acest subiect ales de mine. Cu toții cunosc pasiunea mea. Cu toții ştiu că la echipa şcolii sunt mereu convocat de domnul profesor de sport care are mare încredere în mine. La meciuri dau totul, totul. Cum altfel?

Fotbalul este pasiunea mea!

Pană Lucas Gabriel, clasa a III-a B

O școală, o familie, o sărbătoare – spiritul Crăciunului la 143

Discursul domnului director Chiță Dan Alexandru

Dragi colege şi colegi,

Suntem în preajma sărbătorilor de iarnă. Este momentul din an când s-a născut învățătorul și salvatorul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui Dumnezeu și Dumnezeu El însuși. Născut bărbat în Iudeea, Mântuitorul nostru a trăit printre oameni modești. Tatăl său pământesc, Iosif din Nazaret, era un umil tâmplar. Mama sa, Fecioara Maria, o femeie simplă. Iisus a vorbit și i-a iubit pe cei decăzuți și păcătoși: hoți, învățați păgâni, prostituate, ciungi, ologi, orbi, oameni bogați și întotdeauna corupți. Pe nimeni nu a judecat, ci pe toți i-a iubit. Până și pe trădătorii săi de ucenici, de la sinucigașul Iuda Iscarioteanul la Sfântul Petru, care de trei ori s-a dezis de El până la cântatul cocoșului, i-a iubit. A murit ca un tâlhar de rând, batjocorit pe nedrept de neamurile între care predica. Lumea a fost rea și stricată cu Fiul lui Dumnezeu, iar El le-a oferit doar iubire. Din iubirea curată pentru celălalt nu poate ieși niciodată nimic rău. Aceasta este adevărata învățătură a lui Iisus Hristos. În rest, totul este ritual și obicei omenesc constrângător. Iubirea e, însă, mai presus de toate. Și noi toți mai prejos de dragoste.

Ce lipsește lumii de astăzi este această misiune înaltă a iubirii pentru semenii noștri, fie ei bogați, obișnuiți sau vitregiți de soartă. Relele lumii vin din proasta aplicare și trăire a iubirii. Lumea noastră nu este creștină decât cu numele și, de fapt, nici măcar atât. Ce înseamnă a iubi în zilele noastre?

Înseamnă a îi pune pe alții mai presus de tine. Cine ești tu în acest univers? Un om ca oricare altul. Nimic din ce vei aduna nu vei lua cu tine în lumea cealaltă. Nici trupul nu ne aparține cu adevărat în cele din urmă, rătăcit de boli și îmbătrânire, pe care le putem domoli, dar niciodată șterge. Egoismul, vanitatea, mândria și pofta de acumulări materiale nu aparțin domeniului iubirii.

Iubirea mai înseamnă a nu îl lovi și răni în fel și chip pe cel de lângă tine. A nu te crede și a nu fi superior altora în nicio privință vin din dragoste. Iubirea exagerată de sine este o altă formă de a-i sfida pe ceilalți: „Eu merit toată iubirea de pe pământ, voi ceilalți, doar ce rămâne”.

Din păcate, dușmanii iubirii suntem noi înșine și felul în care ne rostuim viețile în comunitate. În loc să împărțim cu cei săraci ce avem, îi numim leneși și vicioși toată ziua. În loc să îl vedem pe cel corupt ca fiind la fel de lacom și pus pe înavuțire ca noi înșine, cei cinstiți, mai bine am vedea că are aceleași idealuri ca noi și familiile noastre, doar că s-a rătăcit. Sau poate nu. Cunosc ticăloși și unele suflete meschine care fac daruri și dau cu măsură din ceea ce au: nu de caritate are nevoie cel umilit de societate, ci de a trăi uman, adică asemeni unui egal printre ceilalți. Mila ne place când ne arată că suntem superiori celui pe care îl miluim. Aceasta este deja o falsificare a iubirii.

Cel mai mare rău, izvorul tuturor mizeriilor omenești, de la sărăcie și războaie, de la zgârcenie și trufie, e foamea de arginți, care se numește arghirofilie, iubire de bani, pentru care suntem în stare să facem aproape orice. Iisus a fost sărac și a murit la fel. Câte avuții a avut Iisus Hristos? Nici una din cele materiale. Sufletul lui a fost cea mai mare bogăție omenească. Am uitat și ne place să ținem ascunsă această învățătură. Sărăcia lui materială ne jignește bogăția noastră materială, dar noi suntem de un miliard de ori mai săraci la suflet decât el.

Să învățăm a ne iubi unii pe alții și vom afla ce înseamna a fi fericiți, nu plini de noi înșine, amețiți de propria noastră trufie în singurătate.

Crăciun fericit și pace în casele dumneavoastră!

AM PLECAT SĂ COLINDĂM...

prof. înv. primar Oprea Mihaela Adelina

Vremea ninsorilor... Timpul colindelor... Crăciunul... An de an se înfiripă în taină emoţiile aşteptării Sărbătorii Naşterii micului marelui Iisus Hristos. Sufletele tuturor îmbracă hainele smereniei, bunătăţii, dărniciei. Acasă, pe stradă, la şcoală, chipurile fiecăruia emană strălucire şi parcă orice cuvânt şi faptă capătă sens pentru cel ce oferă şi pentru cel ce primeşte...

Şcolarii, ca de obicei, aşteaptă cu nerăbdare momentele artistice dedicate acestei mari sărbători. Aşa a fost şi anul acesta, în anotimpul doritelor ninsori, când încă de la primele semne ale iernii şcoala a îmbrăcat straie bătute-n sclipiri de argint şi-n culori de cristal. Astfel, uşile claselor au fost gătite care mai de care cu tablouri specifice bucuriilor anotimpului alb, care să îi întâmpine pe copii în fiecare dimineaţă cu bună dispoziţie; oameni de zăpadă zâmbitori, reni veseli, brăduţi eleganţi, globuleţe multicolore, fulgi de zăpadă dantelaţi, mesaje de Crăciun, toate acestea au făcut ca holurile să pară un labirint al magiei săvârşite de Zâna Iarnă.

Răzbăteau fin, din fiecare sală de clasă, colinde, tainice colinde... Ici-colo glasuri de copii cântau cu putere „Astăzi s-a născut Hristos", „Steaua sus răsare", „Domn, domn să-nălţăm", iar atmosfera era una de creştere graduală a emoţiilor deodată cu fiecare zi care se scurgea până la săptămâna de dinaintea Crăciunului, când în fiecare clasă urma să aibă loc un concert de colinde, sau o serbare, sau un atelier al spiriduşilor lui Moş Crăciun.

Clasa noastră s-a pregătit cu activitatea „Am plecat să colindăm".

Spaţiul clasei a fost pregătit astfel încât să ne transpună în povestea iernii, a ninsorii, a caselor săteşti cu brazi gătiţi în tindă. Coşul cu covrigi, mere, nuci, portocale, a fost aşezat pe măsuţa de lângă brad...

Mobilierul clasei a devenit atelierul lui Moş Crăciun, aşteptând spiriduşii să confecţioneze decoraţiuni de iarnă. Tabla a devenit o fereastră mare prin care puteai întrezări interiorul cald al unei case în sărbătoare.

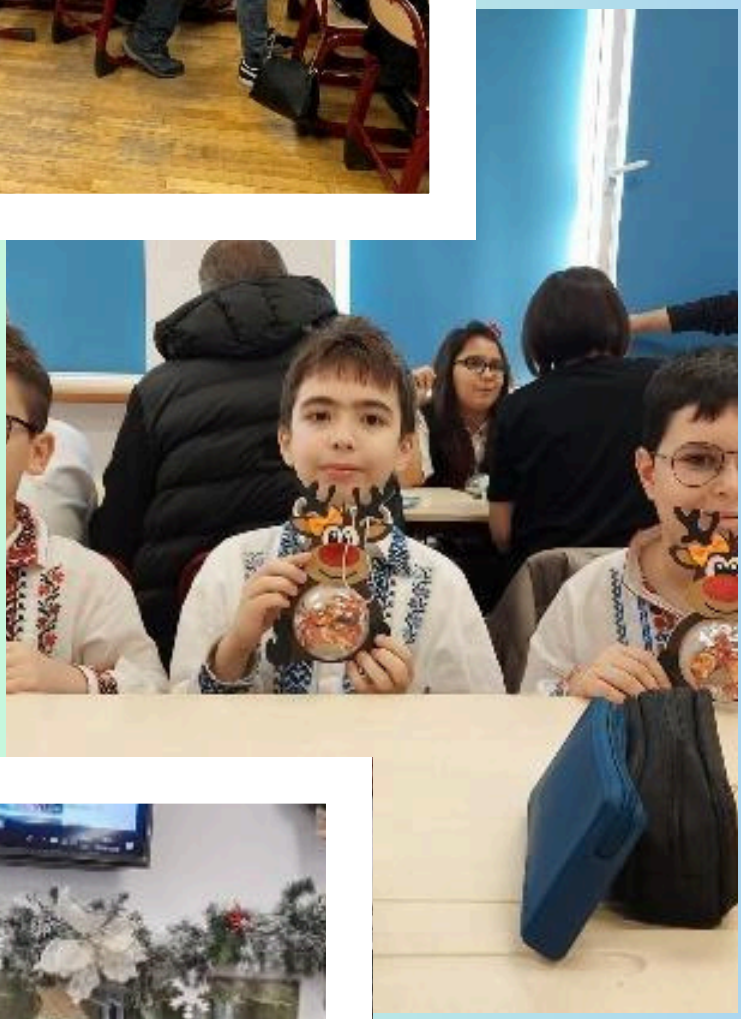

Am sunat din clopoţel şi am deschis uşa, iar copiii cu părinţii sau bunicii au intrat uşor, pentru a nu rupe firul liniştit al colindului care se auzea blând, înduioşător.

După urările de bun-venit şi schimbul câtorva cuvinte, părinţii au fost invitaţi să colinde alături de copii, să lucreze în atelier şi să se bucure de urările şi dansul românesc pregătit de cei mici.

Lângă copii, părinţii şi bunicii şi-au uitat vârsta, şi-au dezvelit sufletele şi şi-au făcut publică inocenţa, puritatea, emoţia, aşa cum însăşi sărbătoarea îl copleşeşte pe fiecare în parte, copil, tânăr, adult, bătrân, făcând din fiecare un simplu copil al lui Dumnezeu. Am surprins lacrimi izvorâte la cântarea colindelor şi stări de exaltare la finalizarea produselor decorative; am surprins plăcerea de a fi parte din familia clasei; am surprins fericirea cu care fiecare a pornit către casă şi am rămas şi eu, asemeni lor, în starea de euforie din care mi-am împletit amintiri cuibărite-n jurnalul vieţii.

Odată finalizată activitatea, ne-am despărţit aşteptând de această dată sărbătoarea Naşterii Domnului în familiile noastre şi glasurile copiilor pe la porţi cântând: ,,Am plecat să colindăm!”.

Zâmbiți, vă rog!

Dincolo DE FEREASTRA CLASEI

Autor: mama elevului Pavel Iulian
clasa a III-a B

Ne pregăteam pentru serbarea de Crăciun, atât de aşteptată de fiecare. Ţinuta populară era obligatorie, activitatea valorificând tradiţiile populare.

Fiul meu, Iulian, m-a întrebat de ce costumul lui național este atât de simplu și de ce alţi copii au costumul mai colorat și, în mintea lui, mai frumos...

Aşa a început lecţia de acasă despre portul popular. I-am spus că toate costumele sunt din zona de proveniență a părinților, că fiecare zonă are specificul ei. Costumele cu flori multicolore, atractive pentru el, sunt din zonele în care dealurile şi câmpiile sunt pline de flori. Cele mai simple, în alb şi negru, ilustrează lupta dintre bine şi rău, adică zonele în care s-au dus lupte pentru apărarea ţării. Cele cu albastru sunt specifice locurilor unde apele sunt multe...

Ideea este că i-am spus că este foarte important să fii autentic, să porți ia aşa cum a fost ea lăsată din străbuni pentru fiecare zonă istorică, fără să amesteci zonele. De exemplu, ar fi nepotrivit şă porţi haine oltenești cu clop maramureşean... A râs....

Tare copilăros a fost când mi-a spus că și Moş Crăciun poartă haine tradiționale, cu roșu şi alb. Mi-am dat seama că gândul lui era la Moşul, la activitatea dedicată atelierului de Crăciun.

Am mers la școală și am lucrat împreună, într-o atmosferă de poveste... Miros de brad, colinde, pace, emoţie, familie şi plinătate colectivă.

La școală am fost la el „acasă". Mi-a arătat că are o clasă pe cinste, că știe să mă înveţe tainele lucrului de mână, dar știe și să cânte și să danseze... Alături de doamna, toţi copiii păreau în faţa noastră aceiaşi şi totuşi alţi copii. Nu ne mai cereau nouă niciun sprijin, ci ne demonstrau cu mândrie totul.

La final a fost impresionat de coșurile pline de bunătăți pregătite de doamna pentru toți. În drum spre casa m-a întrebat: Eşti mândră de mine?

Şi cum nu? Am un mic copil maaare!

DECORUL UȘILOR

Mulțumim,
Zână Iarnă!

CE SUNT SERBĂRILE DE CRĂCIUN?

O perspectivă de ansamblu

prof. înv. primar Radu Mădălina

Serbările de Crăciun sunt acele momente speciale din copilărie care ne însoțesc pe tot parcursul vieții. Un astfel de eveniment necesită organizare, timp, creativitate și implicare, disponibilitate din partea părinților pentru pregătirea costumației. Până la ce vârstă sunt interesați copiii să participe la serbări? Cum poate deveni o serbare atractivă pentru ei?

Serbările pot fi realizate la orice vârstă, fiecare având specificul ei.

Acestea au un impact pozitiv în educarea copiilor prin prisma efortului depus pentru realizarea unui scop comun, integrarea în colectiv, dorința de reușită, cooperarea, dezvoltarea exprimării, gestionarea emoțiilor care ating punctul culminant în ziua desfășurării ei. Decorul și intervențiile sunt gândite în detaliu. Memorarea versurilor este mai facilă atunci când fondul afectiv este mare, când limbajul este pe înțelesul lor, când stârnesc amuzamentul.

Zâna Iarnă aruncă fulgi peste întreaga natură și acoperă totul în alb. Fulgii de zăpadă aleargă prin livadă și îi îndeamnă pe copii să îi deseneze. Omul de Zăpadă este urmărit prin ogradă de iepurașul Țup, topit după nasul lui. Copiii cer Moșului cadouri surprinzătoare pentru ei sau pentru părinți. Crăciunița participă și ea la pregătiri cu ce se poate: gustări, fursecuri și compot. Renii sunt ajutați de copii și de părinți pentru că sania lor este defectă. Steluța stă alături de Bradul Împodobit.

O fetiță în rolul unei mame îi cere lui Moș Crăciun o bicicletă pentru fiul ei care își dorește, de fapt, o tabletă. Apariția lui Grinch aduce un plus de divertisment, care în final este convins de celelalte personaje că ,,Iarna chiar este un vis!" Bucuria reușitei din ochii copiilor, aplauzele și râsetele părinților au fost confirmarea că aceste momente nu trebuie să lipsească din viața comunității noastre.

Spectacolul a fost o manifestare artistică de succes.

O IARNĂ DE POVESTE LA ȘCOALA 143

În sălile de clasă ale Școlii Gimnaziale Nr. 143, iarna nu a adus doar fulgi de nea, ci și o poveste magică scrisă de mâinile și sufletele tuturor - profesori, copii și părinți. Cu migală și pasiune, am transformat împreună fiecare zi într-o filă desprinsă dintr-o carte de Crăciun, plină de culoare, emoție și bucurie.

Fie că am împodobit brazi împreună cu cei mici, am meșteșugit ornamente strălucitoare sau am pregătit scenete și colinde, am reușit să aducem spiritul sărbătorilor în inimile tuturor. Copiii, cu obrajii îmbujorați de emoție, și-au rostit poeziile ca niște adevărați artiști, părinții au privit cu ochii sclipind de mândrie, iar școala s-a umplut de clinchete de râs și sunete de colind.

SĂ ARUNCĂM O PRIVIRE...

discover

IARNA E BUCURIE

POT PĂSTRA SPIRITUL CRĂCIUNULUI ÎNTR-UN BORCAN?

CRĂCIUNUL ÎN A DOUA FAMILIE

I DECEMBRIE

Ziua în care inima României bate mai tare în fiecare dintre noi

Pictură realizată de Moroianu Daria, clasa a VII-a A

În fiecare an, ziua de 1 Decembrie nu este doar o dată în calendar, ci un moment în care sufletul fiecărui român vibrează de emoție și mândrie. Este ziua în care trecutul și prezentul se împletesc într-o poveste despre curaj, unitate și dragoste de țară. Steagul tricolor flutură mai sus, inimile bat la unison, iar glasurile copiilor cântă cu bucurie, aducând un omagiu celor care au scris istoria acestei țări.

„Dacă îți vei lua un răgaz să privești în jur, vei vedea că România este un loc binecuvântat”.
– Geo Bogza

ROMÂNIA ESTE O GRĂDINĂ BINECUVÂNTATĂ DE DUMNEZEU, UNDE MUNȚII SE ÎMBRĂȚIȘEAZĂ CU CERUL, RÂURILE CÂNTĂ POVEȘTI STRĂVECHI, IAR OAMENII ÎȘI POARTĂ SUFLETUL ÎN CÂNTEC ȘI PORT.

La Școala Gimnazială Nr. 143, această zi nu a fost doar un prilej de sărbătoare, ci o adevărată lecție de suflet. Cu emoție sinceră și entuziasm, elevii și profesorii s-au reunit pentru a celebra Marea Unire, îmbrăcându-se în straie tradiționale, recitând versuri pline de patriotism și cântând imnul României cu ochii strălucind de mândrie. În fiecare colț al școlii s-a simțit spiritul românesc autentic, iar activitățile desfășurate au fost dovada vie că dragostea pentru țară se învață și se transmite din generație în generație.

Cu fiecare cântec, fiecare poveste spusă și fiecare steag ridicat cu mândrie, am înțeles cu toții că 1 Decembrie nu este doar despre trecut, ci și despre viitorul pe care îl construim împreună. Iar în acea zi, la Școala Gimnazială Nr. 143, România a fost mai vie ca oricând în inimile noastre.

autor: prof. înv. primar Roșu Georgiana

.

SERBAREA DE 1 DECEMBRIE

AUTOR: MATIAŞ ALEXIA-MARIA, CLASA A III-A B

COORDONATOR: PROF. OPREA MIHAELA

Sunt Maria, o elevă nou venită în Școala Gimnazială Nr. 143, la clasa a III-a B.
Împreună cu doamna învăţătoare şi noii colegi am trăit un moment deosebit la serbarea organizată în şcoală, cu ocazia Zilei Naţionale a României, 1 Decembrie
Momentul pregătit pentru serbare a fost un dans popular însoţit de un cântec tradiţional românesc. Înainte de prezentarea momentului artistic, am repetat dansul în fiecare zi, din ce în ce mai bine. Pe faţa noastră se citeau emoţii mari.
Când am intrat în sala unde se desfăşura serbarea, am văzut că aceasta era plină de părinţi, elevi şi doamne profesoare, lângă care se afla şi domnul director. Inima a început să îmi bată cu putere. Era prima mea serbare de 1 Decembrie! Ce emoţie mă încerca!

Am început să dansăm bucuroşi. Parcă pluteam!
Momentul a fost scurt şi intens. Toată lumea era emoţionată! Aplauzele de la final au fost primite cu multă bucurie. Era o răsplată binemeritată pentru munca depusă.
Seara am adormit fericită, cu gândul la următoarea serbare!

ANSAMBLUL DE DANSURI POPULARE „ROMÂNAŞUL"

Se apropia 1 Decembrie. Doamna învățătoare ne-a anunțat că şi în acesta an, ca în toți anii trecuți, noi, elevii ansamblului de dansuri populare „Românaşul", vom participa la serbarea destinată Zilei Naţionale a României.

Când am auzit asta, am simţit emoţii puternice. Pe cât de multă fericire interioară mă învăluia, pe atât veneau şi multe gânduri care nu-mi dădeau pace: că dansurile vor fi prea grele şi nu voi reuşi să învăţ paşii, că voi uita coregrafia, că nu ne vom descurca cu aşezarea în scenă... şi câte alte asemenea închipuiri. Se pare că acestea veneau dintr-o dorinţă interioară de a fi cei mai buni dansatori românaşi, cei mai mândri purtători de costum popular!

Am început pregătirile. Noii paşi de dans nu au fost prea simpli, dar uşor-uşor, de la cei care i-au prins mai repede de la doamna învăţătoare, au învăţat apoi şi ceilalţi. Ritm, poziţie, paşi corecţi, prinderi de mână în cerc sau în perechi, răsuciri, strigături, toate acestea îmi persistau în minte seara, la culcare şi îmi imaginam deja serbarea şi emoţiile pe care le voi trăi.

Surpriza cea mai mare a venit atunci când doamna învăţătoare a întregit momentul dansului cu strigături şi cu rostirea unui citat celebru din cartea „România pitorească", scrisă de Alexandru Vlahuță, pe care mi l-a încredinţat chiar mie pentru a-l prezenta la începutul programului nostru artistic:

„Într-o ţară aşa de frumoasă, cu un trecut aşa de glorios, în mijlocul unui popor atât de deştept, cum să nu fie o adevărată religie iubirea de patrie, şi cum să nu-ți ridici fruntea ca falnicii strămoşi de odinioară, mândru că poţi spune: Sunt român!"

Am simţit că pot rosti aceste cuvinte din toată inima mea de român, iar acest lucru a făcut ca doamna să aprecieze însufleţirea cu care pot transmite mesajul, iar colegii au fost atât de impresionaţi, încât au învăţat şi ei în scurt timp aceste frumoase cuvinte.

Iată-ne deja în ziua destinată serbării, îmbrăcaţi cu toţii în ie. Toți eram foarte frumoşi!

A început serbarea. Aveam multe emoții fiindcă sala era plină de spectatori. Eu am susținut foarte bine rolul de deschidere. A urmat dansul şi cred că odată cu îmbrăcarea costumului popular am devenit cu adevărat purtători de tradiţii, căci paşii de dans au curs mai uşor. Parcă ştiam cu toţii dintotdeauna să dansăm! Publicul ne-a susţinut cu aplauze ritmate pe tot parcursul dansului şi ne-a răsplătit la final cu ropote îndelungate şi cu urale.

Am simţit cum inima mi se umple de căldură şi bucurie şi am ieşit, la fel ca şi colegii mei, mândru că am arătat cum simţim noi româneşte!

Seara, la culcare, în minte îmi venea mereu, mereu, mereu, întregul moment artistic pe care noi, *Ansamblul de dansuri populare „Românaşul”*, l-am prezentat. A fost minunat!

Autor: CRISTEA ADRIAN, clasa a III-a B
Coordonator: prof. OPREA MIHAELA

GALERIA ROMÂNAȘILOR DE LA 143

NU EXISTĂ FRONTIERE ÎN EDUCAȚIE

Eastern European Cultural Exchange Project
February - March 2025

The Aim of the Programme

Romania, Turkey, Georgia and Kosovo are Eastern European countries, rich in cultural traditions and with a remarkably variegated history and heritage. What we desire to achieve through this online programme is to improve the knowledge of spoken and written English among Georgian, Turkish, Romanian and Kosovan students aged between 13 and 18 years of age. The whole project is meant to exchange ideas and values between the students coming from different countries in order to foster democracy and contemporary values.

La distanță, dar împreună în misiunea didactică

La finalul anului 2024, am aplicat și am fost acceptat curând pentru ediția TED 2025. *Transatlantic Educators Dialogue* grupează 18 profesori din Europa (Turcia, Lituania, Georgia, România, Polonia, Ucraina, Franța, Albania, Bulgaria, Grecia, Kosovo, Portugalia, Croația, Moldova, Letonia și Italia) și 16 profesori americani din Virginia, Oklahoma, Colorado, Pennsylvania, Illinois, New York, Virginia, Arizona, California, Wisconsin, Georgia, Kentucky, North Carolina, Missouri, New Jersey, Michigan și Louisiana. Timp de 10 săptămâni, în cadrul unor ședințe online cu durata de 2 ore (și, uneori, mai mult), profesorii participanți discută pe teme diverse, organizate sub forma de prezentări și proiecte individuale sau de grup: pedagogie și metodică moderne, de ultima oră, natura și idealurile sistemelor de educație din statele S.U.A. și Europa, dezbateri socratice, instrumente și aplicații digitale recente folosite în sala de clasă etc.

Dialogul este întotdeauna intens și pasionant deoarece fiecare profesor contribuie cu experiența de predare proprie, extrem de variată luată în ansamblul grupului participant. Schimbăm impresii în grupuri de câte 4-5 profesori și beneficiem de oportunitatea de a ne prezenta școala și a ne descrie și valorifica simbolic comunitatea în care lucrăm. În ciuda diferențelor prezente dintre noi, influențate primordial de factorul cultural distinct, complex, și de deosebirile de calitate a vieții în societățile din care provenim, ceea ce implică baze materiale de lucru variate, reperele globale sunt aproximativ aceleași, de la filmele urmărite în adolescență, actorii sau muzicienii preferați, până la manualele și materialele școlare destul de asemănătoare în privința predării limbii engleze sau a științelor sociale în general.

Cu ocazia acestor întâlniri, am reușit să realizăm un proiect de schimb cultural, desfășurat online, între elevi din Școala Gimnazială Nr. 143 (participanții ,,cu suflet" Asolomiei Daniel Ștefan, Alexandru Dumitru, Daria Alexandra Matei, Victor Raicea, Georgiana Murat și Melva Micaela Tudora) și elevi din Tbilisi, Georgia, coordonați de Marina Kharitonashvili, profesor de geografie, din Yakakent, Turcia, sub coordonarea profesoarei de limba engleză Yağmur Kılıç, din Skenderaj, Kosovo, (supra)vegheați de profesoara de limba engleză Vlora Osmani. Sperăm într-o colaborare față în față cu școala din Turcia în anii care vin.

Proiectul a debutat pe 19 februarie 2025, iar subiectul discuției a fost legat de motivele pentru care țările noastre sunt speciale pentru fiecare dintre elevii participanți. Felul în care ne identificăm cu națiunea noastră a fost extrem de interesant de urmărit. Cu această ocazie am aflat despre importanța seculară a identității muntene în Georgia, țară tipică din Caucaz, sau despre rănile încă neînchise ale kosovarilor după anii lungi de războaie din fosta Iugoslavie în ultima decadă a secolului trecut. Tinerii turci se mândresc în mod deosebit cu relieful și frumusețea peisajelor litoralului turcesc, dar și cu gloria fostului Imperiu Otoman în Orientul Mijlociu. O altă întâlnire a fost dedicată jocurilor preferate în rândul adolescenților din fiecare țară. Echipa georgiană ne-a vrăjit prin multitudinea de jocuri tradiționale georgiene, cumva intregrabile atât spațiului otomano-persan, cât și celui de trecere armean, rusesc și azer, transcaucazian. Elevii din Turcia au demonstrat că *țurca* și multe jocuri ale copilăriei, prezente în România rurală, sunt comune și în sudul Mării Negre. Cei din Kosovo împărtășesc aceeași tradiție otomană în materie de jocuri vechi ale copilăriei.

Întâlnirea despre bucătăriile din vechime ale fiecărei țări, dar expresii ale culturii contemporane, a fost un adevărat regal culinar. Cu această ocazie, am înțeles că halvaua, rețetă eminamente albaneză la bază, baclavaua, kebap-ul, sarmalele, pilaful, micii (*Ćevapi* în toate țările din Balcani), *burek* (plăcinta de brânză dulce sau sărată, după gust) sunt comune întregului bazin al Mării Negre. Bucătăria georgiană ne-a uimit prin rețete ca *khachapuri*, deserturi ca *pelamushi* și *gozinaki*, pregătite din timp și filmate de elevii liceului Aia-Gess din Tbilisi, dar, de asemenea, și elevii români au prezentat minunat mâncărurile românești, din care s-au desprins ca extrem de interesante pentru ceilalți elevi străini papanașii, amandina și pomana porcului.

Alte întâlniri au avut ca tematici dansurile populare, filme preferate în fiecare țară, dar și muzica locală și internațională care îi încântă pe elevii participanți din România, Georgia, Turcia și Kosovo.

Proiectul ne-a inspirat să continuăm să demarăm asemenea activități culturale în număr cât mai mare, angajând cât mai mulți profesori pe acest drum.

Director profesor Chiță Dan-Alexandru

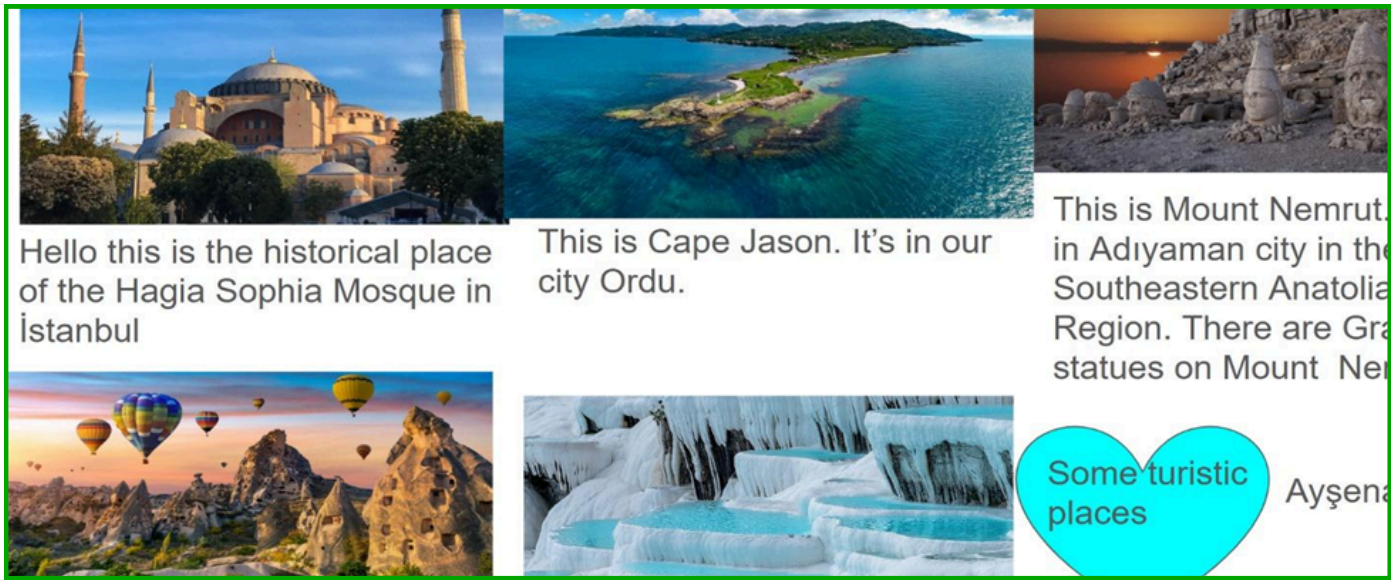

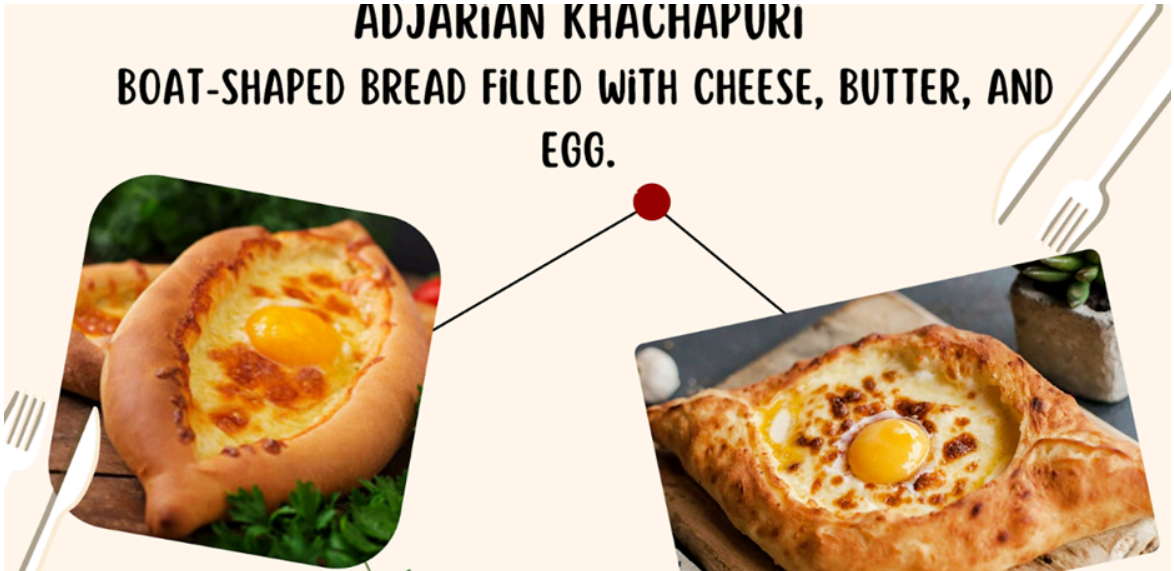

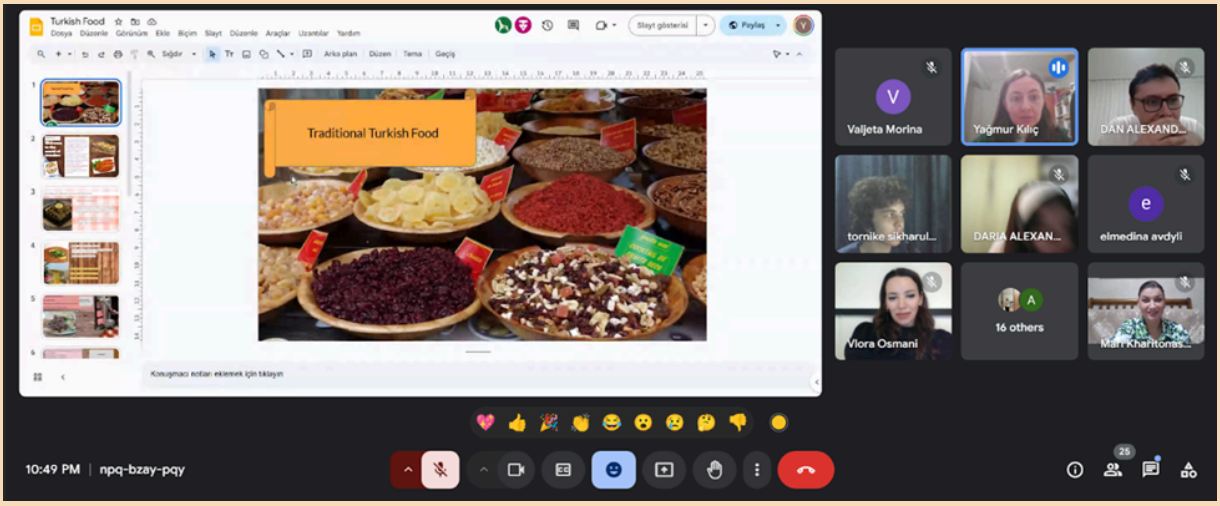
Turkish Food
Traditional Turkish Food
Valjeta Morina
Yağmur Kılıç
DAN ALEXAND...
tornike sikharul...
DARIA ALEXAN...
elmedina avdyli
Vlora Osmani
16 others
10:49 PM | npq-bzay-pqy

Georgian games
Gymnasium Aia-GESS
PROJECT:
TED 2025
Sukhumi
Zugdidi
Poti
Batumi
Borjomi
Gori
Tbilisi
Telavi
Rustavi
Vardzia

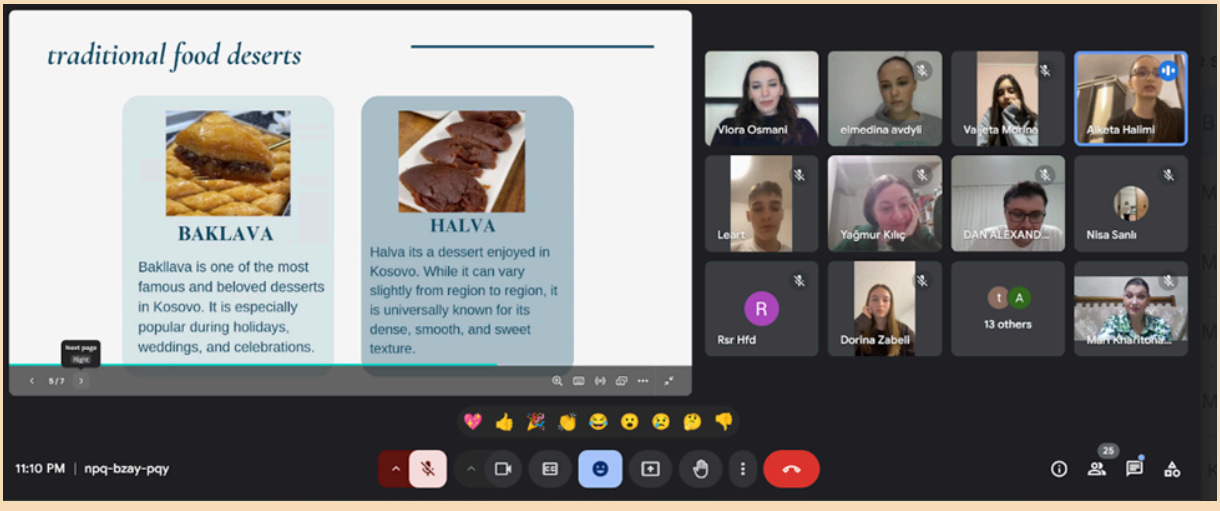
traditional food deserts
BAKLAVA
Baklava is one of the most famous and beloved desserts in Kosovo. It is especially popular during holidays, weddings, and celebrations.
HALVA
Halva its a dessert enjoyed in Kosovo. While it can vary slightly from region to region, it is universally known for its dense, smooth, and sweet texture.
Vlora Osmani
elmedina avdyli
Valjeta Morina
Alketa Halimi
Leart
Yağmur Kılıç
DAN ALEXAND...
Nisa Sanlı
Rsr Hfd
Dorina Zabeli
13 others
11:10 PM | npq-bzay-pqy

STROPI DE TOAMNĂ

AUTORI: ISPAS ANA MARIA
ANTON LAVINIA

Ateliere de creație și activități artistice

Creativitatea a fost la ea acasă în această săptămână! Elevii au participat la ateliere de pictură, colaj și modelaj, unde și-au pus imaginația la contribuție și au realizat lucrări impresionante. Un moment special l-a reprezentat atelierul de creație alături de părinți, unde aceștia au lucrat împreună cu copiii la diverse activități artistice. Acest eveniment a evidențiat importanța colaborării dintre părinți, profesori și elevi, creând un cadru de sprijin și comunicare care consolidează relațiile în cadrul comunității școlare.

,,Festivalul toamnei" - Gimnaziu

DE LA CLASA A IV-A LA CLASA PREGĂTITOARE...

PROF. ÎNV. PRIMAR DROSSU FLORINA

Scriu acest articol din perspectiva unui profesor care a devenit învățător și se află la finalul primei promoții. Cinci ani au trecut într-o clipită.

Cu cinci ani în urmă erau pitici și simțeau fiorii primei zile de școală, iar acum sunt deja preadolescenți cu o personalitate puternică. Încă nu se pot desprinde de anii petrecuți împreună, mă vizitează aproape zilnic la noua clasă, mai ales la ultima oră. Deja îi cunosc pe cei mici, iar cei mici strigă de bucurie când îi văd intrând în clasă. Este o mare bucurie de ambele părți.

Nu există gelozie între cele două generații, ei simt că îi iubesc pe fiecare, așa cum e el, cu bune și cu rele. Simt bucurie fără seamăn când văd că ei, copiii, duc mai departe încrederea că vor reuși, că viața este grea, este o luptă, dar are și bucurii.

Și cea mai mare fericire este aceea de a fi împreună, aici și acum, dar și în viitor. Căci nu este nevoie să fim fizic unii cu alții, știm că ne vom purta mereu în inimi, unii pe alții, iar amintirile noastre vor fi în sipetul cel mai adânc al ființei noastre, fiind mereu prilej de bucurie și nostalgie.

6. DIN MÂINILE TALE

ARTIST CU STIL

Prof. Coordonator: Istrate Mariana

Bașturea Denis, clasa a V-a C

Ciuraru Miruna Maria, clasa a VIII-a B

Popescu Raluca, clasa a VI-a B

Gafton Leia, clasa a V-a C

Ivănoiu Ștefania , clasa a V-a C

Gogonea Daria, clasa a VIII-a B

Popescu Raluca, clasa a VI-a B

Voicu Natalia, clasa a VI-a A

Lazăr Denis, clasa a VI-a B

Țican Denis, clasa a VI-a B

Stanciu Matei, clasa a VI-a A

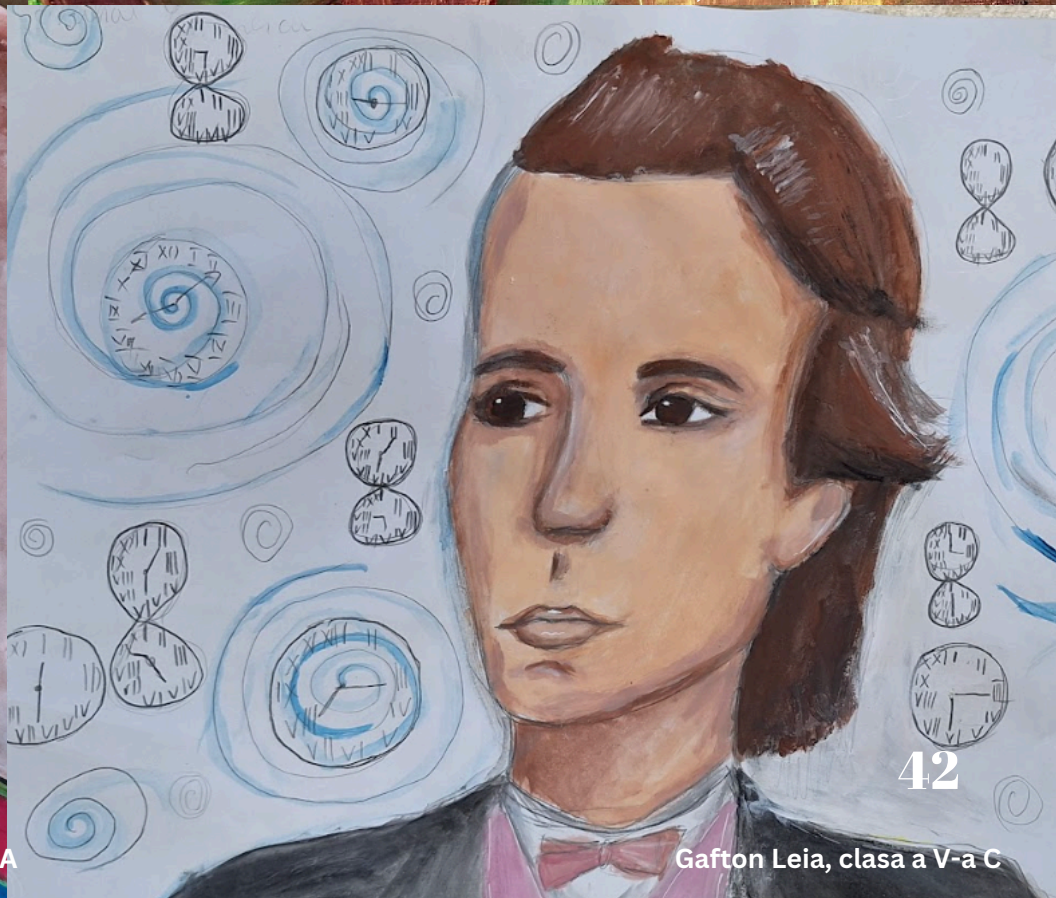

Gafton Leia, clasa a V-a C

Aurora Boreală - O Călătorie Magică în Lumea Științei și a Artei

Într-o zi plină de curiozitate și culoare, elevii clasei pregătitoare B au pornit într-o călătorie fascinantă spre Polul Nord, descoperind unul dintre cele mai spectaculoase fenomene naturale: aurora boreală. Activitatea integrată, desfășurată într-un mod interactiv și captivant, a îmbinat știința cu arta, provocând copiii să exploreze, să experimenteze și să creeze.

Călătoria începe: Ce este aurora boreală?

Copiii au fost introduși în lumea fermecătoare a aurorei boreale printr-o explicație adaptată vârstei lor, plină de povești și imagini spectaculoase. Am discutat despre cum se formează acest fenomen magic pe cerul regiunilor polare, captivându-le imaginația și stârnindu-le curiozitatea.

Magie științifică: Experiment cu lapte și colorant alimentar

Pentru a înțelege mai bine jocul de culori al aurorei boreale, am realizat un experiment științific simplu, dar spectaculos. Împărțiți în trei echipe, copiii au folosit lapte, colorant alimentar și săpun lichid pentru a crea propriile „aurore boreale" într-un recipient. Prin adăugarea săpunului, culorile au început să danseze și să se răspândească în forme neașteptate, exact ca luminile de pe cerul Arctic. Bucuria și uimirea de pe fețele lor au fost dovada că știința poate fi magică!

Arta prinde viață: Aurora boreală pe carton negru

După experimentul științific, ne-am mutat în lumea artei, unde fiecare copil a avut ocazia să își creeze propria interpretare a aurorei boreale. Pe un carton negru, au lipit siluete de urși polari și au folosit creta colorată pentru a reda dansul luminilor nordice. Rezultatele au fost uimitoare: pe tablă s-au aliniat peisaje de iarnă spectaculoase, în care urșii polari păreau să admire, la rândul lor, cerul plin de culoare.

Vocea copiilor: Ce au spus micii exploratori?

La finalul activității, i-am întrebat pe copii ce le-a plăcut cel mai mult. Iată câteva dintre răspunsurile lor entuziaste:

„Cel mai tare a fost când culorile au început să danseze în lapte! Parcă era magie!”

„Mi-a plăcut să desenez aurora boreală. Aș vrea să o văd pe cer într-o zi!”

„Urșii polari arată de parcă privesc luminile. Poate chiar fac asta și în realitate!”

Aceste reacții sincere demonstrează cât de valoroasă a fost experiența pentru ei și cât de mult îi ajută astfel de activități să descopere lumea într-un mod interactiv și memorabil.

Lecția dincolo de culori și experimente

Această activitate nu doar că le-a oferit copiilor o experiență vizuală de neuitat, ci i-a învățat și despre colaborare, curiozitate și descoperirea lumii prin joc și experimentare. Învățarea devine mai eficientă atunci când este trăită și simțită, iar această zi a fost, fără îndoială, una memorabilă.

Experiența „Aurora Boreală” a demonstrat încă o dată că educația poate fi o aventură frumoasă, unde știința și arta se împletesc armonios pentru a deschide mințile și inimile copiilor către minunile lumii.

Prof. înv. primar Anton Lavinia

8 OPT
9 NOUĂ
10 ZECE
AURORA BOREALĂ
31.01.2025

Cred...

Mateescu Maya și Mateescu Maria, clasa a III-a A
Coordonator: prof. înv. primar Roșu Georgiana-Dorina

Într-o seară de vară, privind cerul plin de stele, Alex și-a dat seama că își dorește să ajungă pe Marte. Visa să exploreze alte lumi și să descopere misterele Universului. Însă el era doar un copil de 10 ani, care spus tuturor dorința sa. Când au auzit, toți colegii au râs de Alex. El s-a simțit jignit. O singură persoană a avut încredere în el - mama lui. Faptul că mama lui i-a spus că o să reușească, i-a adus zâmbetul pe buze și speranța în suflet.

După 20 de ani, când deja Alex avea propria familie și uitase de mult dorința sa de mic copil, acesta și-a găsit jurnalul unde notase visul lui. Speranța ,,Micului Alex" și privirea încrezătoare și mândra a mamei lui din copilărie l-au făcut să urmeze școala de piloți și să-și construiască propria rachetă.

După o lună, toate știrile vorbeau despre marele eveniment al anului - ,,Astronaut pregătit să decoleze spre Marte". Alex a decolat, lăsând Pământul tot mai departe. Drumul spre Planeta Roșie a durat o săptămână și a fost fascinant. Când a ajuns, a observat că sub suprafața aridă și roșiatică a planetei, se află un oraș subteran. Totul era luminat de cristale strălucitoare, care păreau desprinse dintr-un vis. Bărbatul a devenit cel mai faimos, puternic și curajos om din țară.

Când s-a întors acasă, a privit tabloul mamei lui care murise și i-a spus:

Mamă, mulțumesc pentru curajul și susținerea pe care mi le-ai dat! Datorită ție, am reușit să devin o legendă!

Călătorie pe Marte

Radu Patrick Gabriel, clasa a III-a A
Coordonator: prof. înv. primar Roșu Georgiana-Dorina

Era o zi de vară călduroasă și normală. Alex este un om simplu care dorește să facă bani deoarece este sărac. El căuta afișe cu un loc de muncă. A tot căutat până s-a făcut seară. Se gândea să renunțe, până când a găsit un afiș pe care scria: „C*ă*ut*ă*m doi oameni pentru o expedi*ț*ie pe Marte, salariu 100,000$ pe zi. Loca*ț*ie: NASA, America. Apel: 313 483 0274”.

Alex și-a făcut imediat bagajele. A sunat la numărul acela, a răspuns un domn care îi cumpărase bilet de avion România - America. Seara, a ajuns la aeroport. După 10 ore a ajuns în America, unde a schimbat 100 de lei în 20 de dolari pentru a lua un taxi. După 20 de minute de mers, a ajuns în baza NATO, acolo unde și-a cunoscut colegul. Acesta era tot român, se numea Andrei, avea 21 de ani și lucra la o spălătorie pe un salariu de 1,100 lei pe lună. Să fie românii cei mai curajoși oameni din lume sau să fie atât atât de săraci încât să facă lucruri extreme pentru bani? Aceasta este întrebarea.

Considera că aceasta este aventura vieții. Deși erau echipați corespunzător și luaseră toate măsurile de siguranță, având o strategie despre cum să opereze nava în caz de o „vizită neașteptată”, ei erau cuprinși de teamă. Au pășit în nava lungă, dar îngustă și au dat cu ochii de sute de sticle de apă și un vraf de conserve. Când au deschis motoarele, au realizat că există un robot care conduce singur nava. Când au aterizat, au înfipt în sol steagul României, din plăcere, și pe cel al Americii, din obligație.

Când s-au întors, și-au dat seama că nu mai pot deschide ușa, deoarece telecomanda cu care ar fi putut face asta era uitată în interiorul navei, iar ușa era blocată. Pentru că erau inteligenți, au folosit bețele steagurilor să deblocheze ușa. Când credeau că au scăpat de pericol și s-au ridicat de la sol, un ciclon puternic a lovit nava, lăsând-o să zacă, defectă, pe solul roșu ca sângele al planetei misterelor.

Cercetând planeta, au găsit o peșteră în care se puteau adăposti până vor primi ajutor. Nu după mult timp, au găsit în grotă o ușă cu lanțuri de fier. În spatele acesteia, au descoperit o bază și încă douăsprezece oameni blocați din pricina faptului că au pierdut conexiunea cu Pământul.

Paisprezece oameni blocați pe Marte... Zilele treceau și mâncarea și oxigenul bazei se împuținau... Echipajul a folosit piese de la nava primilor veniți pe Marte pentru a repara nava lui Alex și Andrei. Au reușit să se întoarcă pe Pământ.

Alex și Andrei au primit foarte mulți bani, au devenit cei mai buni prieteni și au devenit vecini, fiecare mutându-se într-o casă frumoasă și luxoasă. Nici Marte nu mai pare așa departe, când speranța e atât de aproape... Nici distanța nu mai pare mare, când visul e și mai mare... Nici stelele nu mai par așa de multe, când grijile sunt și mai multe...

7. Învățătura din fața catedrei

Şcoala fără catalog

Autor: Fulop Anton Alexandru, clasa a III-a B

La „*Şcoala fără catalog*”, cum numeşte doamna învăţătoare orele în care împărtăşim cu colegii propriile gânduri, pasiuni, experienţe, emoţii, nelinişti, întrebări, poveşti trăite sau auzite etc., am fost provocaţi ultima oară să pregătim un material pe care să îl prezentăm colegilor, despre un fenomen al naturii uimitor.

Nimic mai potrivit pentru mine, întrucât sunt pasionat de enciclopedii. Aşa am aflat despre Tornada *El Reno*, fenomen cu care mi-am uimit colegii de clasă.

Tornada este un vânt foarte puternic, într-o zonă foarte redusă, sub forma unui vârtej de aer care se roteşte pe o axă verticală. Acest fenomen apare foarte frecvent în America de Nord. Se formează când o cantitate mare de aer cald (*ciclon*) urcă, iar aerul rece (*anticiclon*) coboară.

Tornada *El Reno* a fost cea mai mare tornadă filmată din istorie. Ea a devenit în câteva minute un monstru gigantic. A trecut prin statul Oklahoma din SUA în luna mai, 2013, manifestându-se deasupra oraşului El Reno. Lungimea traseului acestei tornade a fost de 26 km., intensitatea vântului a fost de 249 km./h., lăţimea de 4,2 km., în momentul maximei puteri. A început la ora 18.30 şi s-a risipit la ora 18.43.

Există diferite tipuri de tornade: EF0, EF1, EF2 EF3, EF4 şi EF5, în funcţie de cât de puternică este.

Tornada *El Reno* a fost o tornadă EF5, cu vânturi foarte puternice, care spulberă orice în calea ei. S-au înregistrat 8 decese, 151 răniţi şi multe pagube materiale. Printre cei care au murit au fost atât localnici, cât şi cercetători pasionaţi de urmărirea şi înţelegerea fenomenului, aşa numiţii *tornado hunters*.

Ora de *şcoală fără catalog* este una dintre preferatele mele pentru că, fiind pasionat de enciclopedii, îmi place să vorbesc colegilor despre lucruri nemaiauzite şi, în egală măsură, îmi place să aud despre altele de care ei sunt pasionaţi, când le prezintă.

Despre mașini

Autor: Moise David, clasa a III-a A
Coordonator: prof. înv. primar Roșu Georgiana

Mașinile sunt alcătuite din mai multe componente esențiale:

- Motorul: Transformă combustibilul în energie pentru a pune mașina în mișcare. Poate fi pe benzină, motorină sau electric.
- Transmisia: Transferă puterea motorului către roți, permițând schimbarea vitezelor manual sau automat.
- Frânele: Ajută la oprirea mașinii în siguranță, folosind discuri, plăcuțe și alte mecanisme.
- Suspensia: Asigură confortul și stabilitatea pe drumuri denivelate.
- Roțile și anvelopele: Sunt esențiale pentru aderență și siguranță, trebuind schimbate periodic.

Curiozități:

- Formula 1 folosește motoare foarte puternice și ușoare.
- Anvelopele trebuie înlocuite regulat pentru a menține performanța optimă.
- În trecut, multe mașini nu aveau centuri de siguranță, ceea ce ducea la accidente grave.

Mașinile evoluează constant pentru a deveni mai rapide, mai sigure și mai eficiente!

Verifică-te!

1. Cu ce poate fi alimentat motorul?
2. Ce este transmisia?
3. Cum poate fi transmisia?
4. De la ce transportă puterea transmisia?
5. Ce include sistemul de frânare?
6. Ce permit direcția și suspensia?
7. La ce ajută suspensia?
8. Ce include, în mare, sistemul electric?
9. Ce alimentează sistemul electric?
10. Pentru ce sunt esențiale roțile și anvelopele?
11. Pentru ce trebuie să fie potrivite anvelopele?

„ÎNGERUL MORȚII”

Autor: Moise David, clasa a III-a A
Coordonator: prof. Roșu Georgiana-Dorina

Desen realizat de Moroianu Daria, clasa a VII-a A

Pictură realizată de Teohăreanu Karim, clasa a V-a A

Primo Levi (scriitor și supraviețuitor al Holocaustului):
„Monstrul există, dar el este prea puțin pentru a explica lumea”.

CĂLĂTORIE ÎN TRECUT

La Auschwitz era un doctor foarte rău, pe nume Josef Mengele. Oamenii îi spuneau „Îngerul Morții” pentru că făcea lucruri groaznice prizonierilor. Alegea cine trăia și cine murea și făcea experimente pe oameni, mai ales pe copii. Mulți sufereau din cauza lui și nu mai scăpau niciodată. Era crud și nu avea milă. Oamenii care au supraviețuit povestesc cât de groaznic era.

În lagărul de la Auschwitz, fiecare zi era o luptă pentru supraviețuire. Îngerul Morții, Josef Mengele, își făcea alegerile cu un simplu gest al mâinii – unii mergeau la muncă, alții la moarte. Nimeni nu știa ce avea să urmeze.

Copiii îl vedeau ca pe un doctor, dar în loc de ajutor, primeau suferință. Mulți dintre ei erau gemeni, luați pentru experimente cumplite. Unii credeau că dacă erau ascultători, vor fi salvați, dar realitatea era mult mai întunecată.

A fost o perioadă tristă și nedreaptă în istorie, iar toți trebuie să învățăm din asta, ca să nu se mai repete niciodată.

Importanța primului ajutor

Sandu Roberta Maria
Clasa a VII-a A

În cadrul programului *„Săptămâna Altfel”*, elevii școlii noastre au avut oportunitatea de a participa la o activitate educativă și extrem de utilă despre primul ajutor.

Această lecție practică ne-a oferit informații esențiale despre cum putem interveni rapid și eficient în situații de urgență, până la sosirea cadrelor medicale.

Activitatea a inclus prezentări vizuale cu diverse tipuri de arsuri, iar specialiștii ne-au explicat cum să reacționăm corect în cazul de arsuri. Am învățat că este important să răcim zona afectată cu apă rece, să evităm aplicarea unor substanțe nepotrivite (precum uleiul sau gheața) și să acoperim arsura cu un pansament steril.

Un alt moment important al activității a fost instruirea practică în resuscitarea cardio-respiratorie (RCP). Ni s-a explicat că, în cazul unei persoane inconștiente, trebuie mai întâi să verificăm dacă respiră, apoi să sunăm la 112 și, dacă este necesar, să începem compresiile toracice pentru a menține circulația sângelui. Am exersat această procedură pe manechine speciale, sub îndrumarea instructorilor.

Această activitate m-a făcut să conștientizez că orice persoană poate face diferența între viață și moarte dacă știe să acorde primul ajutor.

8. DESTINAȚII DE POVESTE

Excursie la Constanța

Clara Caim, clasa a VIII-a A
Prof. coord. Ionela-Loredana Stănică

Săptămâna Altfel de anul acesta a fost o săptămână plină de activități interesante și bineînțeles că nu se putea încheia mai bine decât cu o minunată excursie de o zi la Constanța.

Vineri dimineața, eram toți în gară, așteptând trenul entuziasmați de excursie. Drumul, deși lung, nu a fost atât de lung pe cât ne așteptam, iar când am ajuns la destinație, concluzia noastră a fost că a meritat. Odată ajunși acolo am plecat spre primul nostru obiectiv de vizitat, și anume Muzeul Marinei Române.

La Muzeul Marinei Române am avut ocazia să descoperim o scurtă istorie a Marinei țării noastre, prezentată în acest muzeu extraordinar precum o poveste. Toți am avut ocazia să admirăm machete ale unor vase sau vapoare, mai multe costume interesante, care au aparținut unor marinari curajoși de-a lungul anilor, și alte elemente tehnice, care m-au fascinat. Mi s-a părut un muzeu foarte interesant, pe care sunt sigură că vreau să-l mai vizitez și altă dată.

A foarte interesant, un muzeu pe care sunt sigură că vreau să-l mai vizitez și altă dată.

Următoarea oprire a fost la Muzeul de Artă Populară. Acolo, am putut să admirăm adevărate opere de artă tradițională, cum ar fi icoane pictate manual pe sticlă, cusături cu modele populare, dar trebuie să recunosc că cel mai mult m-au impresionat costumele populare. Am văzut costume de prin toate colțurile țării, care mai de care mai vechi.

Unele păreau să aibă mai mult de o sută de ani. Cred că a fost obiectivul meu preferat pe care l-am vizitat în acea zi, pentru că mi-a plăcut foarte mult ideea de a mă putea conecta cu istoria, tradițiile și obiceiurile românești printr-o simplă vizită la muzeu. Exponatele prezentau într-un mod armonios toate elementele identității românești în ceea ce privește arta populară.

Ultimul obiectiv a fost Moscheea Carol I. Această moschee ne-a impresionat pe toți foarte mult. Avea o arhitectură unică, deși ni s-a părut mai mică înăuntru decât ne așteptam să fie. Dar cel mai mult ne-a plăcut tuturor priveliștea din turn (vârful minaretului). Era o priveliște care îți tăia răsuflarea.

După ce am vizitat moscheea am mers să mâncăm ceva. Apoi am plecat ușor, ușor înapoi spre gară, pentru a ne întoarce în București. Această excursie a fost cu siguranță una dintre cele mai frumoase excursii din *Săptămâna Altfel*, de care îmi voi aminti mereu cu bucurie.

Activități din Săptămâna Altfel – Festivalul Toamnei și Casa Capșa

Festivalul toamnei **s-a organizat în curtea școlii cu toate clasele. La câteva mese erau ateliere de pictură, câteva mese aveau mâncare, iar majoritatea copiilor se jucau împreună în curtea școlii.**

Eu am participat la *atelierul de pictură pe pânză*, unde am pictat un peisaj după o fotografie. A fost foarte tare! După ce s-a terminat *Festivalul Toamnei* am plecat spre *Casa Capșa* pe Calea Victoriei. Când am ajuns acolo am rămas uimită de frumusețea acesteia. De afară se puteau observa perdelele care aveau o culoare vișinie, o culoare superbă.

După ceva timp am intrat în interiorul acesteia. Ghidul ne-a condus pe un hol care ducea la o cameră importantă din această locație. Când am păsit în interiorul acesteia, am zis că nu este adevărat. Pereții și tavanul erau pictate. Am fost fascinată de frumusețea acestui loc. Pe un perete era o oglindă imensă, iar geamul era lung.

După ce ne-am așezat pe scaune o doamnă a venit să ne povestească despre această clădire. Am aflat că această clădire datează tocmai din anul 1852, și este un local legendar.

Încă de la deschidere, localul a început să fie frecventat de personalități mari ale momentului. În anul 1873, Casa Capșa primește *Marea Medalie la Expoziția Universală de la Viena*, devenind apreciată și pe plan internațional, obținând în 1882 brevetul de furnizor al casei Principelui Milan Obrenovici al Serbiei, iar în 1908 devine furnizorul Principelui Ferdinand al Bulgariei.

În anul 1886, când Grigore Capșa mărește localul, deschizând un hotel și o cafenea. Din acel moment, Capșa devine locul „oficial" de întâlnire al personalităților din politică, gazetărie, artă și cultură. După ce am aflat o grămadă de informații despre acest loc, am coborât la parter unde am servit fiecare ce am dorit, fie un suc, fie o prăjitură sau o înghețată. A fost minunat, iar mâncarea și-a meritat toți banii, în special înghețata de caramel!

Murat Georgiana, clasa a VII-a A

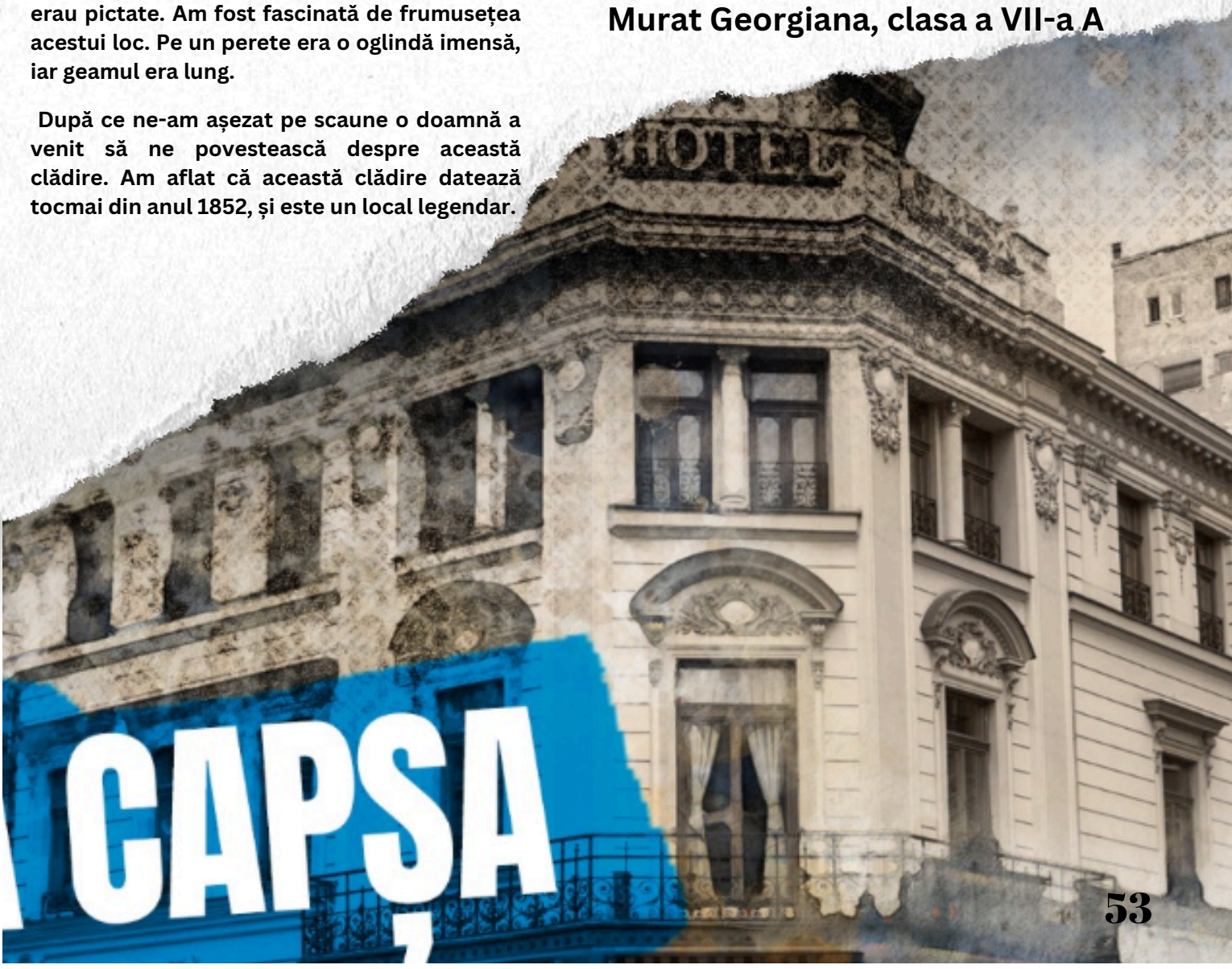

EXCURSIA PREFERATĂ

Asolomiei Andrei Ștefan,
clasa a VII-a A

ACTIVITATEA MEA PREFERATĂ DIN SĂPTĂMÂNA ALTFEL A FOST EXCURSIA ÎN MUNȚII PLINI DE ISTORIE ȘI DE FRUMUSEȚE AI ȚĂRII NOASTRE. ACEASTĂ EXCURSIE MI-A PLĂCUT CEL MAI MULT DINTRE TOATE ACTIVITĂȚILE, DAR ASTA NU ÎNSEAMNĂ CĂ CELELALTE ACTIVITĂȚI NU MI-AU PLĂCUT.

Excursia a început de dimineață, când a trebuit să ne urcăm în autobuz și să plecăm spre partea nordică a României.

Prima oprire a noastră a fost la *Lacul Sfânta Ana*, unde am văzut frumusețea peisajului în mijlocul căruia se află lacul. După aceea, am continuat drumul spre *Cheile Bicazului*, unde ne-am oprit la faimoasele tarabe și am văzut stâncile înalte cu pâlcuri care păreau să atingă cerul. Următoarea oprire a fost la *Lacul Roșu*. Urma să plecăm la cabană și să ne cazăm acolo. Așa s-a terminat prima zi.

A doua zi, după ce am terminat de mâncat micul-dejun, am plecat la drum. În această zi, primul obiectiv turistic a fost orașul *Ciocănești*, unde am vizitat *Muzeul Etnografic*. Aici am văzut niște ouă cu modele foarte frumoase și care au durat mult timp să fie pictate.

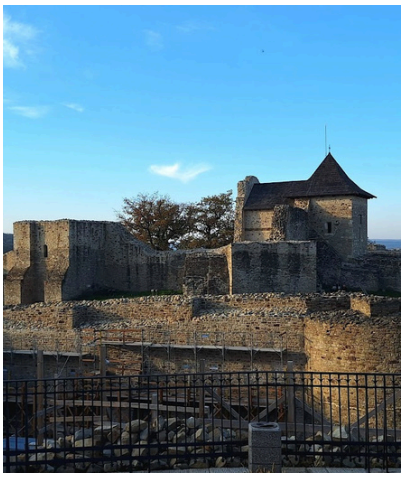

Călătoria a continuat în următorul loc, *Mănăstirea Moldovița*, unde am admirat picturile extraordinare din interior și exterior. Aici am aflat informații noi despre acest loc, cum ar fi că mănăstirea a fost ridicată în 1532 de Petru Rareș și adăpostește morminte și broderii din acea vreme.

Următorul obiectiv a fost *mănăstirea Voroneț* la care m-a impresionat cel mai mult nuanța de albastru folosită atât pe interior, cât și pe exterior. Deși mănăstire a fost construită în sec al XV-lea, pereții acesteia și-au păstrat culoarea de albastru.

În aceeași zi, am vizitat *Cetatea de Scaun a Sucevei*, această având o arhitectură impresionantă, dar și o istorie bogată.

După ce am terminat de vizitat cetatea, ne-am întors la cabană unde în aceeași seară am făcut un foc de tabără și ne-am odihnit pentru ziua finală din excursie.

A treia zi, după ce am terminat de strâns și de mâncat, am plecat la drum spre locația finală, care este *Cetatea Neamț*. La fel ca și ultima cetate, aceasta m-a impresionat prin frumusețea și istoria ei.

Așa s-a terminat excursia și abia aștept să mai repet o astfel de experiență.

Activitatea mea preferată din excursie

Dumitru Alexandara
Clasa a VII-a A

Au fost multe activități care mi-au plăcut În excursia de 3 zile din acest an Școlar. De fapt, mi-au plăcut chiar toate!

Dar au fost câteva care mi-au atras atenția Într-un mod deosebit.

În primul rând, casa lui Ion Creangă mi s-a părut un obiectiv foarte interesant. Faptul că am văzut casa unui scriitor care a influențat atât de puternic literatura română m-a făcut să mă simt de parcă mă Întorsesem În timp, de parcă puteam Într-un fel să-i simt prezența scriitorului.

Al doilea obiectiv care m-a captivat a fost biserica de la Voroneț. Albastrul său vibrant, care s-a menținut atâta timp, chiar m-a impresionat. Este o construcție absolut superbă, iar această biserică ar trebui vizitată de toată lumea cel puțin o dată În viață.

Al treilea obiectiv este cetatea de la Suceava. Să fiu sincer, cel mai mult mi-a plăcut la această cetate incinta exterioară. Spațiul verde, Înconjurat de pereții plini de istorie, mă face să simt o anumită libertate Și o apropiere față de istoria țării mele dragi.

ȘCOALA ALTFEL – O SĂPTĂMÂNĂ DE EXPERIENȚE MEMORABILE

Autori: Anton Lavinia
Ispas Ana Maria

„O școală cu adevărat bună este aceea care le oferă elevilor nu doar informații, ci și experiențe care să le modeleze viitorul”.

Încă de la debutul anului școlar am început organizarea săptămânii „Școala Altfel”. Este momentul în care fiecare profesor, gândindu-se la elevii săi, încearcă să le ofere activități cât mai plăcute, utile și interesante. Părinții elevilor au susținut mereu orice propunere astfel încât copiii să aibă o săptămână „altfel”.

Săptămâna „Școala Altfel” este unul dintre cele mai așteptate momente ale anului școlar, o perioadă dedicată activităților educative non-formale, menite să aducă elevilor bucurie, curiozitate și dorința de a descoperi lucruri noi.

Anul acesta, la școala noastră, am avut parte de o săptămână plină de surprize, interacțiuni inedite și experiențe de neuitat.

„Școala Altfel” reprezintă calea spre întărirea relaţiei profesor - elev, elev - elev, școală – comunitate. Atmosfera din „Săptămâna Altfel” este una specială, fiind trăită de elevi, profesori și părinți cu sentimentul câştigării unor experienţe noi.

O incursiune fascinantă în lumea pompierilor

Una dintre cele mai așteptate activități a fost vizita la *Postul de Pompieri 13 Septembrie*. Elevii au avut ocazia să afle mai multe despre munca salvatorilor, să vadă echipamentele folosite în intervenții și chiar să se urce într-o autospecială. Cu ochii plini de uimire, copiii au ascultat poveștile pompierilor despre misiunile lor și au învățat cum să reacționeze în situații de urgență.

Excursii și vizite culturale

Pentru a explora lumea din afara claselor, elevii au vizitat muzee și obiective culturale importante.

Biserica Nașterea Maicii Domnului Mărgeanului

Palatul Național al Copiilor

Televiziunea Română

Târgoviște - Curtea Domnească și Muzeul Tiparului

Salina Slănic Prahova

Salina „Ocnele Mari”

Muzeul Simțurilor

Muzeul Băncii Române

Muzeul Național de Istorie

Palatul Mogoșoaia

Alte destinații care ne-au inspirat

Parcul Carol

Muzeul Marinei Române

Casa Capșa

ECHIPA DE REDACȚIE

COORDONATORI:

DIRECTOR prof.
Chiță Dan- Alexandru
DIRECTOR ADJ.
prof. Staicu Ionelia

REDACTOR-ȘEF:

- **prof. înv. primar Oprea Mihaela Adelina**

CORECTORI:

- **DIRECTOR prof. Chiță Dan- Alexandru**

COLABORATORI:

- **prof. înv. primar Ispas Ana-Maria**
- **prof. înv. primar Anton Lavia**
- **prof. înv. primar Drossu Florina**
- **prof. înv. primar Radu Mădălina**
- **prof. Istrate Mariana**
- **prof. Stănică Loredana- Ionela**
- **prof. Prală Mariana**
- **prof. consilier școlar Cenac Ionela-Florentina**
- **mama elevului Pavel Iulian**

COPERTĂ:

- **prof. înv, primar Geabot Cristina**
- **prof. înv. primar Roșu Georgiana**

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

- **prof. înv, primar Geabot Cristina**
- **prof. înv. primar Roșu Georgiana**
- **prof. înv. primar Ioniță Daniela**
- **prof. înv. primar Popescu Alexandra**

ELEVII:

Arapalea Mara, clasa a III-a B
Asolomiei-Andrei Ștefan, clasa a VII-a A
Basturea Denis, clasa a VII-a
Bordeianu Ștefan, clasa a VII-a C
Caim Clara, clasa a VIII-a A
Ciuraru Miruna Maria, clasa a VIII-a B
Dumitru Alexandra, clasa a VII-a A
Fulop Anton Alexandru, clasa a III-a B
Gafton Leia, clasa a V-a C
Gheorghe Marina, clasa a VIII-a C
Gogonea Daria, clasa a VIII-a B
Ivănoiu Ștefania, clasa a V-a C
Lazăr Denis-Alexandru, clasa a VI-a B
Marchidan Antonia, clasa a VI-a B
Mateescu Maria, clasa a III-a A
Mateescu Maya, clasa a III-a A
Matei Daria Alexandra, clasa a VIII-a C
Medeleanu Nadia, clasa a VIII-a A
Moise David, clasa a III-a A
Moroianu Daria, clasa a VII-a A
Murat Georgiana, clasa VII-a A
Pană Lucas Gabriel, clasa a III-a B
Pîrvu Ștefan Tudor, clasa a VII-a B
Popa David, clasa a VI-a B
Popescu Raluca, clasa a VI-a B
Popescu Rareș, clasa VII-a A
Radu Haruchi, clasa a VI-a A
Sandu Roberta Maria, clasa a VII-a A
Scarlat Ariana-Maria, clasa a VII-a B
Simona Constantin, clasa a VIII-a C
Stanciu Matei, clasa a VI-a A
Stănescu Cătălin, clasa a VII-a B
Tănase Maria, clasa a VI-a B
Teohăreanu Karim, clasa a V-a A
Țican Denis, clasa a VI-a B
Voicu Natalia, clasa a VI-a A
Zanfirachi Mălina Andreea, clasa a VIII-a B

Cuvintele sunt rădăcini, dar o echipă unită le face să prindă aripi.

Revistă școlară trimestrială
ISSN 3091-0358
ISSN-L 3091 0358